" முத்தமிழ்ப்பண்ணை "
வைரி செட்டிப்பாளையம்-621012.
திருச்சி மாவட்டம்.

உ

நூல்—8

தருக்க பரிபாஷை

துறைமங்கலம்
சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

தருக்க பரிபாஷை

பிழையுந் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
7	24	பிற்பாட்டின்மையின்	பிற்பாடின்மையின்
7	25	முன்றிற்பதும்	முன்னிற்பதும்
8	10-ஆம் வரிக்குப்பின் குணத்திற்கிடனாவது திரவியமென்பது திரவிய இலக்கணம் — என்ற தலைப்பைச் சேர்த்துக் கொள்க.		
11	தலைப்பு	பிரமானம்	பிரமாணம்
11	10	பிரமாத்ரூப்	பிரமாத்ருப்
37	12	ஆப்தவாக்சியஞ்	ஆப்தவாக்கியஞ்
41	3	பொரந்தாமை	பொருந்தாமை
45	20	பிராம்மாணியம்	பிராமாணியம்
47	4	கான்ட	காண்ட
50	22	காட்கியானே	காட்சியானே
52	13	புத்தி	யுத்தி
99	21	அங்கீகாரத்தாம்	அங்கீகாரத்தால்
114	14-வது வரியில் [அன்றி (பரமாணுவைக் கிரகிக்கும் பிரமாணமன்றி) இதற்] இதைச் சேர்க்க.		

" முத்தமிழ்ப்பண்ணை "
வைரி செட்டிப்பாளையம்-621012.
திருச்சி மாவட்டம்.

உ

கடவுள் துணை.

தர்க்கபரிபாஷை

1. நியாயநூற் பிரவேசஞ் சுருங்கிய கேள்வியினா லடைதலை மடியனாயும் வாஞ்சிக்கின்ற பாலனெவன் அவனுக்கு யுக்தியன்வித தர்க்கபரிபாஷையை யான் சுருக்கி விளக்குகின்றேன்.

2. பிரமாணம், பிரமேயம், சம்சயம், பிரயோசநம், திட்டாந்தம், சித்தாந்தம், அவயவம், தருக்கம், நிண்ணயம், வாதம், சற்பம், விதண்டை, ஏத்துவாபாசம், சலம், சாதி, நிக்கிரகத்தானங்களது தத்துவஞானத்தால் உயர்சிறப்படைப.

3. இது நியாயத்தினது முதற்சூத்திரம். இதன் பொருள் பிரமாணமுதற் பதினாறு பொருளது உண்மையறிவால் வீடடைத லுளதாமென்பது.

4. எவ்வளவும் பிரமாண முதலியவற்றின் உத்தேச, இலக்கண, பரீக்ஷை பண்ணப்படாது அவ்வளவும் அவற்றின் உண்மை யறிவு உண்டாகாது. எங்ஙனம் பாஷியகாரர் கூறினார் அங்ஙனம் இந்நூலது பிர விருத்தி: உத்தேசமும், இலக்கணமும், பரீக்ஷையுமென மூன்று வகைத்து.

i. உத்தேசம்—ENUNCIATION.

5. உத்தேசமாவது பெயர் மாத்திரையாற் பொருளைச் சொல்லுவது. அதுவு (உத்தேசமு)ம் இச்சூத்திரத் தானே பெறப்படும்.

ii. இலக்கணம்—DEFINITION.

6. இலக்கணமாவது சிறப்பியல்பு. எங்ஙன மெனின் ஆ(கோ) விற்குத் தாடி முதலிய வுடைமை.

iii. பரீக்ஷை—INVESTIGATION.

7. இலக்கியத்திற்கிலக்கணம் பொருந்துமோ பொருந் தாதோ வென்று ஆராய்தல் பரீட்சை.

8. ஆதலின், இவ்விலக்கண பரீட்சைகள் (இலக்கண மும் பரீட்சையும்) பிரமாணாதிகளுடைய உண்மையறி வின் பொருட்டு அவசியம்வேண்டப்படுவன. அவற்று (பிரமாணாதிகளு) ள்ளும் முதற்கண் உத்தேசித்த பிர மாணத்திற்கு இலக்கணம் முறையே கூறப்படும்.

I. பிரமாணம்—PROOF.

Means of Knowledge.

9. பிரமைக்குக் காரணம் பிரமாணம். இதிற் பிர மாணம் இலக்கியம்; பிரமாகரணத் தன்மை இலக் கணம்.

10. (ஆட்சேபம்.) அற்றாயின், பிரமாணம் பிரமைக்குக் காரணமாயின் அதற்குப் பலம்கூறல் வேண்டும்; காரணத்திற்குப் பலமுடைமை நியமமாதலின்.

(சமாதானம்.) அஃதொக்கும். அத(காரணத்தி)ற்குப் பிரமையே பலம்; பலமாவது சாதி (நிச்சயி)த்தல். துணித்(வெட்டு)தற் கருவியாகிய நவியத்திற் (கோடரிக்)குத் துணித்தலே பலம்.

பிரமை—RIGHT KNOWLEDGE.

11. எந்தப் பிரமைக்குக் காரணம் பிரமாணமோ அந்தப் பிரமை யாது?

சமாதானஞ் சொல்லப்படுகின்றது.

யதார்த்த அநுபவம் பிரமை; யதார்த்த மென்றது அயதார்த்தமாகிய ஐயம் (சந்தேகம்), திரிவு (விபரீதம்), தருக்க வுணர்வுகட்கு விலக்கு; அநுபவ மென்றது ஸ்மிருதிக்கு விலக்கு. அது (அநுபவம்) ஸ்மிருதிக்கு வேறாய வுணர்வு.

கரணம்—INSTRUMENT (PECULIAR CAUSE).

12. கரணமாவது யாது? சாதகதமம் கரணம். உயர்ந்த சாதகம் சாதகதமம்; உயர்ந்த (சிறந்த) காரணமென்பதே இதன் பொருள். சாதகம் காரணம் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

காரணம்—GENERAL CAUSE.

13. காரணமாவது யாதெனின் கூறுதும்:— நியதமாய்ப் பிறிதொன்றற் காதலின்றிக் காரியத்திற்கு முன்னிற்றலுடையது யாது அது காரணம்; ஆடைக்கு நூல் நாடா முதலியனபோல்வ. ஆடைதோன்றுழித் தன்னியல்பின் (தெய்வீகமாய்) வந்த கழுதை முதலியவற்றிற்கு முன்னிற்றலுண்டேயாயினும் அது நியமமன்று. நூலுருவிற்கு நியதமாய் முன்னிற்றலுண்டேயெனின் அது (நூலுரு) பிறிதொன்றற் காகும் (அந்நியதாசித்தியாம்); ஆடையுருத் தோற்றத்தமைதலின். (நூலுருவம்) ஆடையைக் குறித்துங் காரணமெனின் கற்பனைபெருகும். ஆதலின் பிறிதொன்றற் காகாமையாய் நியதமாய் முன்னிற்பதன்றன்மை காரணத்தன்மை.

காரியம்—EFFECT.

14. பிறிதொன்றற்காகாது நியதமாய்ப் பின்னிற்பதன்றன்மை காரியத்தன்மை.

15. ஒருவன் காரியத்தாலே தொடரப்பட்ட அந்நுவய வியதிரேகி காரணமென்றான். அது பொருந்தாது; நித்திய விபுவாய வான் (ஆகாய) முதலியவற்றிற்குக் காலத்தானும் இடத்தானும் வியதிரேக (அபாவ) மின்மையின் காரண மன்மை (ஆகாமை) வரவேண்டுதலின்.

16. காரணமும்: சமவாயி, அசமவாயி, நிமித்தமென்னுங் கூறுபாட்டான் மூவகைப்படும். அவற்றுள்,

சமவாயிகாரணம்—INTIMATE CAUSE.

17. எதன்கண் சமவேதித்து (ஒற்றிற்று)க் காரியந் தோன்றும் அது சமவாயிகாரணம். எங்ஙனம்? நூற்கள் ஆடைக்குச் சமவாயிகாரணம். நூலின் கண்ணே ஆடை சமவேதித்துத் தோன்றும்; நாடா முதலிய வற்றினில்லை.

18. (ஆ.) அற்றாயின், ஆடைக்கு நூலோடும் நாடா முதலியவற்றோடும் சம்பந்தமுளதாக நூலின் கண்ணே ஆடை சமவேதித்துத் தோன்றும்; நாடா முதலியவற்றின்கண் இல்லையென்பதெங்ஙனம்?

(ச.) அஃதொக்கும். அச்சம்பந்தம், சையோகமுஞ் சமவாயமுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள், நீக்கமின்றி இருப்பனவற்றின் சம்பந்தம் சமவாயம்; ஏனையவற்றது(மற்றையவற்றின்)சம்பந்தம் சையோகமே.

19. நீக்கமின்றி இருப்பனயாவை? எவற்றுளொன்று நசியாததாய் மற்றொன்றைப் பற்றியே நிற்கும் அவை நீக்கமின்றி இருப்பன. எங்ஙனம்? அவயவ (உறுப்பு) அவயவி (உறுப்பி)கள், குணகுணிகள், வினை வினையுடையது (வினைமுதல்)கள், சாதி வியக்தி (வடிவு) கள், விசேட நித்தியத்திரவியங்களென்பனவே.

20. அவயவி முதலியன முறையே கெடாதனவாய் அவயவ முதலியவற்றைப் பற்றியே நிற்கும்; கெடுமவத்தையி (அழியுங்காலத்தி)ற் பற்றாமையே (ஆசிரயிக்காமலே) நிற்கும். எங்ஙனம்? நூலது கேட்டில் ஆடையும், ஆசிரயித்தது (குணியின்) கேட்டிற் குணமும்.

21. கெடுதற்றன்மையாவது கெடுதற் (அழிதற்குரிய, காரணக்கூட்டங் கூடுதல். நூலாடைகளும் அவயவ அவயவிகளாதலின் அவற்றது சம்பந்தம் சமவாயம்; நீக்கமின்றி யிருத்தலின். நாடா ஆடைகட் காயின் சமவாய மின்று; நீக்கமின்றி இருத்தலின் மையின். நாடா ஆடையைப்பற்றி நிற்றலும் இன்று; ஆடை நாடாவைப்பற்றி நிற்றலும் இன்று. ஆதலின் அவற்றது சம்பந்தம் சையோகமே. ஆதலின் இங்ஙனம் ஆடை நூலிற் சமவேதம். எதன்கண் சமவேதித்துக் காரியந்தோன்றும் அது சமவாயிகாரணம் ஆதலின், நூல்களே ஆடைக்குச் சமவாயிகாரணம்; நாடா முதலியன அல்ல. ஆடையும் தற்புணர் (தன்னையடைந்த) உருவமுதலியவற்றிற்குச் சமவாயிகாரணம். இங்ஙனம் மட்பிண்டமும் குடத்திற்குச் சமவாயிகாரணம். குடமும் தற்புணர் உருவமுதலியவற்றிற்குச் சமவாயிகாரணம்.

22. (ஆ.) அற்றாயின், எப்பொழுது குடமுதலியன தோன்றும் அப்பொழுதே தற்புணர்(தன்னையடைந்த)

உருவமுதலியனவுந் தோன்றும். ஆதலின் (குடமும் உருவமுதலியனவும்) ஒருகாலத்திற் றோன்றின. ஆதலின் குணகுணிகட்கு (ஓராவினின்றும் ஒரு காலத்திற்றோன்றும்) இடவலக் கோடு (கொம்பு) போலக் காரிய காரணத்தன்மையேயில்லை; முற்பிற்பாடி (முன்பின்னிருத்தலி) ன்மையின். ஆதலின், குடம் தற்புணருருவ முதலியவற்றிற்குச் சமவாயிகாரண மன்று; சமவாயிகாரணம் காரண விசேடமாதலின் (சிறப்புக்காரணங்களுள் ஒன்றாதலின்) எனின் கூறுதும் :—

(ச.) குணகுணிகட் கொருகாலத் தோற்றமின்று. ஆயின், திரவியம் குணமிலியாயே முற்றோன்றும்; பின் அதிற் சமவேதித்துக் குணங்கள் தோன்றும். (குணமும்குணியும்) ஒருகாலத்தோற்றமாயின் (ஒரே காலத்திற் றோன்றுவதாயின்) குணகுணிகட்கு ஒரு காரணக் கூட்டத்தனவாதலில் (காரண சமுதாய மொன்றாயிருத்தலால்) வேறுபாடில்லாதல்வேண்டும்; காரிய வேறுபாடு காரண வேறுபாட்டின் நியத மாதலின். ஆதலின், முற்கணத்திற் குணமிலியேயாய குடம் (தன்னிற்றோன்றும்) குணங்கட்கு முன்னிற்பது. (திரவியம்—குடம்) குணங்கட்குச் சமவாயி காரணமாம். அப்பொழுது காரணவேறுபாடு முண்டு. குடம் குடத்தைக்குறித்துக் காரணமன்றே; ஒன்றற்கே முற்பிற்பாட்டின்மையின். குடம் தானே தன்னைக்குறித்து முன்நிற்பதும் (காரணமாதலும்) பின்

னிற்பது (காரியமாதலு) மில்லை. தன் குணங்களைக் குறித்து முன்னிற்றலின் திரவியம் குணங்கட்குச் சமவாயிகாரணமாம்.

23. (ஆ.) அற்றாயின், இங்ஙன (முதற்கணத்தில் நிர்க்குணமாய்க்குடமுண்டாகு) மாயின், குடம் முற்கணத்திற் கட்புலமின்மையாதல் வேண்டும்; அருவத்திரவிய மாதலின்; காற்றுப்போலே. எத்திரவியம் பரிதா (மகத்தவ) உற்பூத உருவமுடையது அத்திரவியம் கட்புலப்படுவது. திரவியமன்மையு மாதல் வேண்டும்; குணத்திற்கிடனாதற்றன்மை யின்மையின்.

(ச.) அஃதொக்கும்; மிகவும் நுண்ணிய (சிறிய) குடம் முதற்கணத்திற் கட்புலனாற் கிரகிக்க (அறிய)ப் படாதாயின் அப்பொழுது நமக்கிடையூறு யாது?

குணமுடையதாகக் குடமுண்டாகிற தென்னுமிடத்தும் நிமிஷாவசர (கண் மூடுங்கால)த்தில் அக்குட மறியப்படுவதின்று. ஆதலின், முன்னர்க் குணமிலியாயே குடந்தோன்று மென்னு மிது துணிபு (குடம்) இரண்டு (இரண்டாவது) முதலிய கணங்களிற் கட்புலனாற் கிரகிக்கப்படும். முற்கணத்திற் குணத்திற் கிடனாதற்றன்மையின்மையின் திரவியமன்மை யாதலில்லை; சமவாயிகாரணம் திரவியமென்னுந் திரவிய விலக்கணப் பொருத்தத்தால் யோக்கியதை (தகுதி) யாற் குணத்திற் கிடனுமாதலின்.

அசமவாயிகாரணம்—NON–INTIMATE CAUSE.

24. யாது சமவாயிகாரணத்தணுகி (சமீபித்து) யிருப்பதும் துணிந்த காரணத்தன்மையுடையதுமா யிருப்பது அஃது அசமவாயிகாரண மென்று கூறப்படும்.

எங்ஙனம்? ஆடைக்கு நூலியைபு (நூலின்சையோகம்) அசமவாயிகாரணம்; நூலியைபா (நூலின்சையோகமா) கிய குணம் ஆடைச் சமவாயி (முதற்)காரணமும் (தனக்குக்)குணியுமாகிய நூல்களிலே சமவேதித்திருத்தலின்; சமவாயிகாரணத்தணித்தா (நெருங்கியதா) யிருத்தலின்; பிறிதொன்றற் காகாமையும் நியதியு (நியமமு) மாகிய முன்னிற்றற் றன்மையால் ஆடையைக்குறித்துங் காரணமாதலின்.

இங்ஙனம் நூலுருவமும் ஆடையை யடைந்த உருவிற்கு அசமவாயிகாரணம்.

25. (ஆ) அற்றாயின், ஆடையுருவிற்கு ஆடை சமவாயிகாரணமாதலின், தன்னை (ஆடையை) யடைந்தேயிருக்கின்ற ஒருதருமத்தி (நூலியைபி)ற்கு ஆடையுருவைக்குறித்து அசமவாயிகாரணத் தன்மை கூறத்தகும்; சமவாயிகாரணத்து (ஆடையின்) அணித்தாயிருத்தலின். நூலுருவிற்குத் தகுதியன்று; அதற்கு (நூலுருவிற்கு)ச் சமவாயிகாரணத்து (ஆடையின்) அணித்தாயிருத்தலின்மையின்.

(ச.) இங்ஙனமன்று; (நூலுருவம்) சமவாயிகாரணத்தி (ஆடையி)ன் சமவாயிகாரணத்து (நூலின்) அணித்தாயிருத்தலும் பரம்பரையாய்ச் சமவாயிகாரணத் தணித்தாயிருத்தலு முடைமையின்.

நிமித்த காரணம்—INSTRUMENTAL CAUSE.

26. யாதொன்று சமவாயிகாரணமும் அசமவாயி காரணமு மன்றாய் மற்றுங்காரணமாம், அது நிமித்த காரணமா மென்று கூறப்படும். எங்ஙனம்? நாடா முதலியன ஆடைக்கு நிமித்தகாரணம்.

27. இக்காரணங்கள் மூன்றும் உள்பொருட்கே (பாவ காரியத்திற்கே). இல்பொருட் (அபாவகாரியத்திற்) காயின் நிமித்த காரணமாத்திரம்; அத (அபாவகாரியத்தி) ற்கு ஓரிடத்தும் சமவாய மின்மையின். சமவாயம் உள்பொருளிரண்டின் தருமமாதலின்.

28. இக்காரணங்கள் மூன்றனுள் யாதாயினு மெவ்வாற்றானு முயருமாயின் அதுவே கரணம் (அசாதாரண காரணம்). ஆதலின், பிரமைக்குக் கரணம் பிரமாண மென்னு மிவ்விலக்கணம் துணியப்படும்.

29. உணரப்படாத பொருளினதுணர்வு பிரமாண மென்பது பிரமாண விலக்கணமெனின்,

அஃதன்று; ஒரு குடத்தின்கண்ணே குடமிது குடமிது வென்று உணரப்பட்டதை யுணருந் தாரை

கொளுணர்வு (தொடர்ச்சியாய் நிகழும் ஞானங்) கட்கு அப்பிராமாண்யம் வரவேண்டுதலின்.

வேறுவேறாகிய கணவிசேடத்தோடு கூடிய பொருட் கவர்ச்சியான் உணரப்படாத பொருளினது உணர்தற் றன்மை யுண்டென்பதன்று; காட்சியான் நுண்ணிய காலவேறுபாடு தெரியாமையின். (நுண்ணியகாலத்தின்) வேறுபாடு தெரியின், கிரியைமுதற் சையோக மீறாய நான்கிற்கும் ஒருமை (ஏககாலத் துண்டாவதென்னும்) அபிமானமின்றாதல் வேண்டும்.

30\. பிரமாத்ருப் பிரமேய முதலிய பலகாரணங்கள் பிரமைக்குள. இவையெல்லாம் கரணமோ அல்லது (கரணம்) அல்லவோ கூறுதும்:—

பிரமாதாவு (காண்பானு) ம் பிரமேய (விஷய) மும் இருப்பினும் பிரமை (யதார்த்த ஞானம்) பிறவாமையினானும் இந்திரியார்த்த (இந்திரியவிஷய) சையோகாதி யுண்டாயின் விரைவினாற் பிரமை பிறத்தலினானும் இந்திரியார்த்த சையோகாதியே கரணம். சாதகத் தன்மை விசேஷ மின்றாயினும் இவ்வுயர்ச்சியா (விரைவினாற் பிரமை பிறத்தலினா) னே இதற்கு (இந்திரியார்த்த சையோகாதிகட்கு)ப் பிரமாதா முதலியவற்றினின்றும் அதிசயமாதலின், உயர்ந்த காரணங் கரணமென்று கூறப்பட்டது.

இந்திரியார்த்த சையோகாதியே பிரமைக்குக் கரண மாதலின் பிரமாணம்; பிரமாதா முதலியன

தர்க்கபரிபாஷை

12

... பிரமாணங்கள் நான்கு. அவ்வனம் பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உபமா... மூன்று ...

Sensuous Perception.

31. காட்சியாவது யாது? சாட்சாத்காரிப்(பிரத்தியட்சப்)பிரமைக்குக் கரணம் பிரதியட்சம் (பிரத்தியட்சப் பிரமாணம்). யாது இந்திரியத்தாற்றோன்றும் அது சாக்ஷாத்காரிப் பிரமை. அதுவும் சவிகற்ப நிர்விகற்பக் கூறுபாட்டால் இருவகைப்படும். அதற்கு (பிரத்தியட்சப் பிரமைக்கு)க் கரணமூவகை; (1)ஒரிடத் திந்திரியம், (2) ஓரிடத்துப் பொருளிந்திரியக் கூட்டம். (3) ஒரிடத்து ஞானம்.

(1) எவ்விடத்து இந்திரியங் கரணம்? எப்போது நிருவிகற்ப வுருவப்பிரமை பலமாம் அப்போது இந்திரியம் கரணம்.

அவ்வாறே, உயிர் மனத்தோடு கூடும்; மனம் இந்திரியத்தோடு; இந்திரியம் பொருளோடு; இந்திரியங்கட்கு அடைந்ததை விளக்குந்தன்மை நியமமாதலின். ஆதலின் பொருளோடுகூடிய இந்திரியத்தால் பெயர் சாதிமுதலியவையில்லாத (சம்பந்த மில்லாத) பொருள் மாத்திரமகப்படுக்கும் நிருவிகற்ப ஞானந்தோன்றும்.

(i) அந்தஞானத்திற்கு இந்திரியங் கரணம்; தாணித்தற்கு நவியம் (கோடரி)போல. (ii) இந்திரியார்த்தக் கூட்டம் (இந்திரியவிஷய சையோகம்) அவாந்தர வியாபாரம்; தாணித்தற் கருவியான நவியத்திற்கு, மரத்தோடு கூட்டம்போல. (iii) நிருவிகற்ப ஞானம் பலம்; நவியத்திற்குத் தாணித்தல் போல.

(2) எவ்விடத்துப் பொருளிந்திரியக் கூட்டம் கரணம்?

எப்போது நிருவிகற்பத்தின் பின்னர்ப் பெயர் சாதி முதலியையுள்ள சாத்தனிவன், பார்ப்பானிவன், கரியவனின் என்னும் விசேடண விசேடியத்தன்மை அகப்படுக்கும் சவிகற்பஞானந் தோன்றும், அப்போது (i) பொருளிந்திரியக் கூட்டம் கரணம்; (ii) நிருவிகற்பமே அவாந்தர வியாபாரம்; (iii) சவிகற்பஞானம் பலம்.

(3) எவ்விடத்து ஞானம் கரணம்? எப்போது கூறப்பட்ட சவிகற்பத்தின் பின்னர் வெறுப்பு, விழைவு, உபேட்சையென்னும் புத்திதோன்றும், அப்போது (i) நிருவிகற்ப ஞானம் கரணம்; (ii) சவிகற்ப ஞானம் அவாந்தர வியாபாரம்; (iii) வெறுப்புமுதலிய புத்திகள் பலம்.

அதனாலுண்டானதாயும் அதனாலுண்டான ஞானத்திற்கு ஜனகமாயுமிருப்பது அவாந்தர வியாபாரமா (இடைத்தொழிலா)ம்.

வல்ல. அப்பிரமாணங்கள் நான்கு. அங்ஙனம் நியாயசூத்திரம்—"பிரத்தியக்ஷம், அநுமானம், உபமானம், சப்தங்கள் பிரமாணங்கள்" (என்று கூறுகின்றது).

1 பிரத்தியட்சம்.

Sensuous Perception.

31. காட்சியாவது யாது? சாட்சாத்காரிப்(பிரத்தியட்சப்)பிரமைக்குக் கரணம் பிரதியட்சம் (பிரத்தியட்சப் பிரமாணம்). யாது இந்திரியத்தாற்றோன்றும் அது சாக்ஷாத்காரிப் பிரமை. அதுவும் சவிகற்ப நிர்விகற்பக் கூறுபாட்டால் இருவகைப்படும். அதற்கு (பிரத்தியட்சப் பிரமைக்கு)க் கரணமூவகை; (1)ஓரிடத் திந்திரியம், (2) ஓரிடத்துப் பொருளிந்திரியக் கூட்டம். (3) ஓரிடத்து ஞானம்.

(1) எவ்விடத்து இந்திரியங் கரணம்? எப்போது நிருவிகற்ப வுருவப்பிரமை பலமாம் அப்போது இந்திரியம் கரணம்.

அவ்வாறே, உயிர் மனத்தோடு கூடும்; மனம் இந்திரியத்தோடு; இந்திரியம் பொருளோடு; இந்திரியங்கட்கு அடைந்ததை விளக்குந்தன்மை நியமமாதலின். ஆதலின் பொருளோடுகூடிய இந்திரியத்தால் பெயர் சாதிமுதலியையில்லாத (சம்பந்த மில்லாத) பொருள் மாத்திரமகப்படுக்கும் நிருவிகற்ப ஞானந்தோன்றும்.

(i) அந்தஞானத்திற்கு இந்திரியங் கரணம்; துணித்தற்கு நவியம் (கோடரி)போல. (ii) இந்திரியார்த்தக் கூட்டம் (இந்திரியவிஷய சையோகம்) அவாந்தர வியாபாரம்; துணித்தற் கருவியான நவியத்திற்கு, மரத்தோடு கூட்டம்போல. (iii) நிருவிகற்ப ஞானம் பலம்; நவியத்திற்குத் துணித்தல் போல.

(2) எவ்விடத்துப் பொருளிந்திரியக் கூட்டம் கரணம்?

எப்போது நிருவிகற்பத்தின் பின்னர்ப் பெயர் சாதி முதலியவையுள்ள சாத்தனிவன், பார்ப்பானிவன், கரியவனின் என்னும் விசேடண விசேடியத்தன்மை அகப்படுக்கும் சவிகற்பஞானந் தோன்றும், அப்போது (i) பொருளிந்திரியக் கூட்டம் கரணம்; (ii) நிருவிகற்பமே அவாந்தர வியாபாரம்; (iii) சவிகற்பஞானம் பலம்.

(3) எவ்விடத்து ஞானம் கரணம்? எப்போது கூறப்பட்ட சவிகற்பத்தின் பின்னர் வெறுப்பு, விழைவு, உபேட்சையென்னும் புத்திதோன்றும், அப்போது (i) நிருவிகற்ப ஞானம் கரணம்; (ii) சவிகற்ப ஞானம் அவாந்தர வியாபாரம்; (iii) வெறுப்புமுதலிய புத்திகள் பலம்.

அதனாலுண்டானதாயும் அதனாலுண்டான ஞானத்திற்கு ஜனகமாயுமிருப்பது அவாந்தர வியாபாரமா(இடைத்தொழிலா)ம்.

சவிகற்ப முதலியவற்றிற்கும் இந்திரியமே கரண மென்பாருமுளர்.

நடுவு (இந்திரியத்திற்கும் விஷயத்திற்கு மிடையே) தோன்றியனவாகிய சந்நிகர்ஷ (சம்பந்த) முதலியன எவ்வளவோ அவ்வளவும் அவாந்தர வியாபாரம்.

அறுவகைச் சந்நிகர்ஷம்.

32. பொருளிந்திரியங்களுடைய சாட்சாத்காரிப் பிரமைக்கு ஏதுவாகிய சந்நிகர்ஷம் யாது, அஃது அறுவகையே. அவை (1) சையோகம். (2) சையுக்த சமவாயம், (3) சையுக்த சமவேத சமவாயம், (4) சமவாயம், (5) சமவேத சமவாயம், (6) விசேடணவிசேடிய பாவ மென்பனவே.

அவற்றுள் (1) எப்போது சையோக சந்நிகர்ஷ(சம்பந்த)ம்?

எப்போது கண்ணாற் குடமிதுவென்று குடவிடய ஞானந் தோன்றும் அப்போது கண் இந்திரியம் கடம் பொருள், அவற்றது சந்நிகர்ஷம் சையோகமே; நீக்கமின்றி யிருத்தலின்மையின்.

இங்ஙனம் மனமென்னும் அக (உள்) இந்திரியத்தால் எப்போது ஆன்மவிடய ஞானம் நானென்று தோன்றும் அப்போது மனம் இந்திரியம், ஆன்மா பொருள், அவற்றது சந்நிகர்ஷம் சையோகமே.

(2) எப்போது சையுக்த சமவாய சந்நிகர்ஷம்?

எப்போது கண்முதலியவற்றுற் குடமடை (குடத்தையடைந்த) உருவமுதலியவை குடத்தின்கண் நீலவுருவம் உண்டென்று கிரகிக்கப்படும் அப்போது கண் இந்திரியம், குடமடை யுருவ முதலியவை பொருள், அவற்றினது சந்நிகர்ஷம் சையுக்த சமவாயமே; கண்ணோடு சையுக்தமான குடத்தில் உருவிற்குச் சமவாயமாதலின்.

இங்ஙனம் மனத்தால் ஆன்மசமவேதமாகிய இன்ப முதலியவை கிரகிக்கப்படும்போதும் இச் சந்நிகர்ஷ (சையுக்த சமவாய) மே.

குடமடை பரிமாண (அளவு) முதலியவற்றின் கிரகிப்பில் நான்குவகைச் சந்நிகர்ஷமும் மிக்ககாரணமென்று வேண்டப்படும்; சையுக்தசமவாய முண்டாயினும் அஃதில்லாத போது சேய்மைக்கண் பரிமாண முதலியன கிரகிக்கப்படாமையின்.

நான்குவகைச் சந்நிகர்ஷம் எங்ஙனம்?

(1) அவை இந்திரியங்களின் அவயவங்கட்கும் பொருள்களின் அவயவிகட்கும், (2) இந்திரியங்களின் அவயவிகட்கும் பொருள்களின் அவயவங்கட்கும், (3) இந்திரியங்களின் அவயவங்கட்கும் பொருள்களின் அவயவங்கட்கும், (4) பொருள்

களின் அவயவிகட்கும் இந்திரியங்களின் அவயவி கட்குமாய சந்நிகர்ஷங்கள்.

(3) எப்போது சையுக்த சமவேதசமவாய சந்நி கர்ஷம்?

எப்போது கண் முதலியவற்றால் குடவுருவின் சமவேதமான உருவத்தன்மை முதலிய சாமானிய ஞானம் கவரப்படும் அப்போது கண் இந்திரியம், உருவத்தன்மை முதலிய சாமானியம் பொருள், அவற்றது சந்நிகர்ஷம் சையுக்த சமவேத சமவாயமே. எங்ஙனம்? கண்ணோடு சையுக்தமான குடத்தில் உருவம் சமவேதம்; அதன்கண் உருவத்தன்மைக்குச் சமவாயமாதலின்.

(4) எப்போது சமவாய சந்நிகருஷம்?

எப்போது செவிப்புலனால் இது ககாரமென்று ஓசை கிரகிக்கப்படும் அப்போது செவி இந்திரியம், ஓசை பொருள், அவற்றினது சந்நிகர்ஷம் சமவாயமே; செவிக்குவான் (ஆகாய) வடிவமுண்மையின், ஓசைக்கு வான் குணத்தன்மை உண்மையின், குணகுணிகட்குச் சமவாயமாதலின்.

(5) எப்போது சமவேத சமவாய சந்நிகர்ஷம்? எப்போது செவியிற் சமவேதமான ஓசையில் ஓசைத் தன்மை முதலிய சாமானியம் சுரோத்திரத்தால்

கவர (அறிய)ப்படும் அப்போது செவி இந்திரியம், ஓசைத்தன்மை முதலிய சாமானியம் (ஜாதி) பொருள், அவற்றினது சந்நிகர்ஷம் சமவேத சமவாயம்; செவியிற் சமவேதமான ஓசையில் ஓசைத்தன்மைக்குச் சமவாயமாதலின்.

(6) எப்போது விசேடண விசேடியபாவப்பொருளிந்திரிய சந்நிகர்ஷம்?

எப்போது கண்ணோடு சையுக்தமான பூதலத்தில் இப்பூதலத்திற் குடமில்லென்று குடத்தினின்மை கிரகிக்கப்படும் அப்போது விசேடணவிசேடியபாவரூப சம்பந்தம். அப்போது கண்ணோடுகூடிய பூதலத்திற்குக் கடத்தினின்மை விசேடணம், பூதலம் விசேடியம்.

எப்போது மனத்தோடு சையுக்தமான ஆத்மாவில் யான் சுகமற்றவனென்று (தன்னிடத்திற்) சுகாபாவம் (இன்பமின்மை) கிரகிக்கப்படும் அப்போது மனத்தோடு சையுக்தமான ஆத்மாவிற்குச் சுகத்தின் அபாவம் விசேடணம், (ஆன்மா விசேடியம்).

எப்போது சுரோத்திர (செவியிற்) சமவேதமான ககாரத்திற் சகாரத்தன்மையின் அபாவம் கிரகிக்கப்படும் அப்போது செவியிற் சமவேதமான ககாரத்திற்குச் சகாரத்தன்மையின் அபாவம் விசேடணம், (ககாரம் விசேடியம்).

33. இங்ஙனஞ் சுருக்கத்தாற்கூறுதும்:—(சையோகமுதலிய) ஐவகைச் சம்பந்தத்தில் ஏதாவதொரு சம்பந்தத்தின் சம்பந்தியினது விசேடண விசேடிய பாவலிலக்கண (வடிவு)மான இந்திரியார்த்த சந்நிகர்ஷத்தால் அபாவம் இந்திரியத்தாற் கிரகிக்கப்படும்.

இங்ஙனம் சமவாயமும். கண்ணோடுசையுக்தமான தந்துவிற்கு விசேடியமான படத்தின் சமவாயம் இந்நூலில் ஆடையின் சமவாயமிருக்கின்றதென்று கிரகிக்கப்படும்.

இங்ஙனம் அறுவகைச் சந்நிகர்ஷங்கள் கூறப்பட்டன.

34 சங்கிர (சுருக்)கமாகவுங் கூறுதும்:—இந்திரியத்தோற்றப்பிரமை: விகற்பம் நிருவிகற்பமென விருவகைத்து. ஆங்க (அவ்விடத்த) தற்குக்கரண மூன்று; சந்நிகர்ஷம் ஆறு.

(ஆ.) அற்றாயின், நிருவிகற்பம் பரமார்த்த சத்தாகிய (மெய்யாகிய) தனது சொரூபத்தை விடயமாகவுடைமையின் பிரத்தியட்ச மாதலமையும். சவிகற்பப் பிரத்தியட்சமோ உரையும் இலிங்கமும் (சப்தப் பிரமாணமும் அனுமானப்பிரமாணமும்) போல அனுகதாகாரத்தை (அனுசரித்துள்ள வடிவத்தை) அகப்படுத்தலின் (விஷயமாகச் செய்திருப்பதால்) எங்ஙனம் சாமானியம் விஷயமாகக் கூடும்? (சாமானியத்தை விஷயமாகவுடைத்தா யிருத்தல் கூடும்)?

அர்த்தத் (விஷயத்)தினாலுண்டான ஞானத்திற்கே பிரத்தியட்சத்தன்மை யிருப்பதால், பரமார்த்த சத்தான (முயற்கொம்பு முதலியவைபோல் அத்தியந்த அசத்தென்னும் அளீகத்திற்குப்பின்னமான) அர்த்தமே ஞானஜனக மாகையால். சுலட்சண (தனது சொரூப)மோ பரமார்த்தசத்து. அது சாமானிய மன்று; பிரமாணத்தாற் றள்ளப்பட்ட விதிபாவ (சத்துவ)த்தையுடைய அன்னிய வியாவிர்த்திய (பிறிது நீக்க) வடிவதர்மத்துடன் அதற்குத் துல்லிய (ஒப்புமை)த் தன்மையிருத்தலின்.

(ச.) இங்ஙனமன்று; சாமானியத்திற் (ஜாதிக்)கு வஸ்துபூதம் (பாவவடிவம்) இருத்தலின்.

இங்ஙனம் பிரத்தியட்சங் கூறப்பட்டது.

2 அநுமானம்—Inference.

35. இலிங்கபராமரிசம் அநுமானம். யாதினாலநுமானிக்கப்படும் அஃது அநுமானம்.

இலிங்க பராமரிசத்தானே பொருள் அநுமிக்கப்படும். ஆதலின், இலிங்கபராமரிசம் அநுமானம். அது புகை முதலிய ஞானம்; அநுமிதியைக் குறித்துக் கரணமாதலின். தீமுதலியஞானம் அநுமிதி; அதன் கரணம் புகை முதலிய ஞானம்.

36. இலிங்கம் யாது? அதனது பராமரிசம் யாது? கூறுதும்:—

வியாப்தி வல (நிச்சய)த்தாற் பொருளை (சாத்தி யத்தை) யுணர்த்துவது இலிங்கம். எங்ஙனம்? புகை தீக்கு இலிங்கம். அங்ஙனமன்றே, யாண்டுப்புகை ஆண்டுத்தீயென்னும் உடனிகழ்ச்சி நியமம் வியாப்தி. அது (வியாப்தி) கிரகிக்கப்பட்டாற்றான் புகை தீயை யுணர்த்தும். ஆதலின், வியாப்தி வலத்தால் தீ அநுமா பகமாதலின் புகை தீக்கிலிங்கம். அத (புகையி)னது மூன்றா ஞானம் இலிங்கபராமரிசம். அங்ஙனமன்றே, முன்னே அட்டில்(பாகசாலை - சமையலறை) முதலிய வற்றில் மறித்து மறித்து (அடுத்தடுத்து)ப் புகைகண்டு தீயைக் காணுகின்றான்; அம்மறித்துக் காண்டலால் புகை தீக்களது தன்னியல்பான (சுவாப) சம்பந்தம் யாண்டுப்புகை ஆண்டுத்தீயென்று துணியாநின்றான்.

37. யாண்டு யாண்டு மித்திரை மக(மைத்திரியென்பவளது பிள்ளைத்த)ன்மை ஆண்டு ஆண்டுக் கருமையென்பது ஒக்கும். ஆயினும், மித்திரை மகன்மை கருமைகட்குத் தன்னியற்கைச் சம்பந்தமின்று. மற்றென்னெனின், ஔபாதிகமே (உபாதியோடு கூடியதே); அடகு (இலைக்கறி) முதலிய உணவுப் பரிணமமான (திரிபான) உபாதியுண்மையின் அங்ஙனமன்றே, கருமையில் மித்திரை மகன்மை பிரயோசக (காரண) மன்று மற்றென்னெனின், அடகு முதலிய வுணவுப் பரிணதி (திரிபின்) வேறுபாடே பிரயோசகம். பிரயோசகமும் உபாதியென்று கூறப்படும். புகை தீக்களது சம்பந்தத்தில் ஒருபாதியுமின்று; தகுதி

யல்லது சங்கித்தற் பொருட் டருமையாதலின், தருதி யது காணப்படாமையின். யாண்டு உபாதி யுண்டு ஆண்டுக்காணப்படும். எங்ஙனம்? தீக்குப்புகையோடு சம்பந்தத்தில் ஈரவிறகின் கூட்டம் உபாதி; கொலை மைக்கு அதன்மசாதனத்தோடு கூடிய சம்பந்தத்தில் நிஷித்தத்துவம் உபாதி; மித்திரை மகன்மைக்குக் கரு மைச் சம்பந்தத்தில் அடகுமுதலிய உணவுப் பரிணதி வேறுபாடு உபாதி ஈண்டுப்புகைக்குத் தீ உடனிகழ்ச் சியில் ஒருபாதியுமின்று; உண்டாயின், அப்போது (நிலம் போலக்) காணப்படும். ஆதலின், காட்சியின் மையின் இல்லை என்னும் தருக்கத்துணை (சககாரி) யுடைய உணர்வின்மை (அநுபலத்தி) யோடுகூடிய காட்சியானே உபாதியின்மை துணியப்படும். அங் ஙனமன்றே, உபாதியின்மையிற்றோன்றிய வாசனை (சம்ஸ்காரம்) யோடு கூடிய மறித்துக் காண்டலிற் றோன்றிய வாசனையோடுகூடிய உடனிகழ்ச்சி கிரகிக் கும் காட்சியானே புகை தீக்களது வியாத்தி துணியப் படும். ஆதலின், புகை தீக்களுக்குத் தன்னியற்கைச் சம்பந்தம் (சுபாவ சம்பந்தம்) ஔபாதிகமன்று. தன் னியற்கைச் சம்பந்தம் வியாத்தியென்று கூறப்படும்.

38. ஆதலின், இந்தியாயத்தாற் புகை தீக்களது வியாத்தி கிரகிக்கப்படுகையின் அட்டில்(பாகசாலையி)ற் புகை ஞானம் யாது, அது முதலது; மலைமுதலிய பக் கத்திற் புகைஞானம் யாது, அஃது இரண்டாவது; பிற்பாடு முன்கிரகிக்கப்பட்டதாகிய யாண்டுப்புகை

ஆண்டுத்தீ யெனப் புகை தீக்களது வியாத்தியை நினைத்து அம்மலையின்கண்ணே பின்னர்ப் புகையைப் பராமரிசிக் (ஆராய்)கின்றான்; இம்மலையில் தீயால் வியாத்த (வியாப்பிய)மான புகை உண்டென்று. இப் புகை ஞானம் மூன்றாவது.

இஃது (மூன்றாவது) அவசியம் வேண்டப்பட்டது. வேறாயின், யாண்டுப்புகை ஆண்டுத் தீயுண்டாக,ஈண்டுத்தீயிருத்த லெங்ஙனம்? ஆதலின், ஈண்டுப் புகையுண்டென்னும் ஞானம் வேண்டப்படும். இதுவே இலிங்கபராமரிசம். அதுவும், அநுமிதியைக்குறித்துக் கரணமாதலின் அநுமானம். அதனை லிம்மலையிற் றீயுண்டென்று மநுமிதிஞானந் தோன்றும்.

(ஆ.) அற்றாயின், எங்ஙனம் முன்னரட்டிலிற் புகை ஞானம் யாது அது தீ அநுமாபகம (அநுமிதியை யுண்டுபண்ணுவத)ன்று.

(ச) அஃதொக்கும்; வியாத்தி கிரகிக்கப்படாமையின், வியாத்தி கிரகிக்கப்படுகையிலே அநுமிதி தோன்றலின்.

(ஆ.) ஆயின், வியாத்தி துணிந்தபின்பு அட்டிலின் கண்ணே தீ அநுமிக்கப்படும்.

(ச.) இங்ஙனமன்று; தீயது காட்சியானைய (சந்தேக) மின்மையின். ஐயப்படுபொரு ளநுமிக்கப்படும். எங்ஙனம் பாஷியகாரராற் கூறப்படும்? "அநுபலத்

தித் பொருளிலும் துணிந்தபொருளிலும் நியாயம் பிர வர்த்திக்காது; மற்றென்னெனில், ஐயப்படும் பொரு ளில்".

(ஆ.) ஆயின், மலையடைதன் மாத்திரமாகிய மகற் குப் புகைஞானம் தீயை யநுமிக்கப்பண்ணுதலென் ? இவ்விடத் தையமுண்டன்றே; சாதி (நிச்சயி) த்தல் வாதித் (தள்ளு) தலாகிய பிரமாணமின்மையால்; ஐயம் நியாயத்தா லடைதலின்.

(ச.) அஃதொக்கும்; கிரகிக்க (அறிய)ப்படாத வியாத்தியான் (வியாத்தியுடையவன்) போலக்கிரகித்து மறந்த வியாத்தியுடையமகற்கும் அநுமானம் பிறவா மையால், வியாத்திநினைவும் அநுமிதி யேதுவாதலின். புகை காண்டலா லெழுந்த வாசனையு (சம்ஸ்காரமு) டையவனுய் யாது யாது புகையது அது அது தீயது, எங்ஙனம்? அட்டில் என்று வியாத்தியை நினைப்பான். ஆதலின், புகைக்காட்சி தோன்றலில் வியாத்தி நினைவு தோன்றுகையின் இது (மலையு)ம் புகையுடைத்தென் னும் புகை ஞானம் யாது, அது மூன்றுவது அதுவே தீயை யநுமிக்கப்பண்ணும், மற்றையவல்ல. அதுவே இலிங்க (குறி) பராமரிசம் (ஆராய்ச்சி). ஆதலின் இலிங்க பராமரிசம் அநுமானமென்னு மிது துணியப் படும்.

அவ்வநுமானமும் சுவார்த்தமும் பரார்த்தமுமென இருவகைப்படும்.

ஸ்வார்த்தாநுமாநம்.

39. ஸ்வார்த்தந் தன்னுணர்வினேது (தனதுஞானத்திற்குக் காரணம்). அங்ஙனமன்றே, (ஒருவன்) தானே அட்டில் முதலியவற்றின் விசிட்டமாகிய (கூடிய) காட்சியாற் புகை தீக்களது வியாத்தியைக் கிரகித்து மலையருகடைந்து அதன்கண் தீயின் ஐயமுடையனாய், மலையினிகழ்வ (இருப்ப) தாய் இடை விடாத மூலத்ததாய் விண்ணுரிஞ்சும் (வானளாவும்) புகையொழுங்கைக்கண்டு, புகைகாண்டலா லெழுந்த வாசனையுடையனாய், யாண்டுப்புகை ஆண்டுத்தீயென்று வியாத்தியை நினையாநின்றான்; ஈண்டும் புகையுண்டென்றுணராநின்றான்; ஆதலின் இம்மலையிற் றீயுண்டென்று தானே யுணராநின்றான். அதுவே, ஸ்வார்த்தா (தன்பொருட்ட) நுமாநம்.

பரார்த்தாநுமாநம்.

40. (ஒருவன்) தான் புகையாற் றீயை யநுமித்துப் பர (பிற) னைக் குறித்துப் போதிக்கும் பொருட்டுப் பஞ்சாவயவ (ஐந்துறுப்புகளையுடைய) அநுமாந வாக்கியம் யாது கூறுகின்றான், அது பார்த்தாநுமாநம். அஃதெங்ஙனம்? மலை தீயுடைத்து; புகையுண்மையான்; யாது யாது புகையுடைத்து அது அது தீயுடைத்து; எங்ஙனம்? அட்டில்; இதுவுமங்ஙனம்; ஆதலி னிங்ஙனம் என்பதே. இவ்வாக்கியத்தானே பிரதிபாதிக்க

(சொல்ல)ப்பட்ட பஞ்சரூப (ஐந்து வடிவ)த்தோடு கூடிய அவ்விலிங்கத்தா (குறியா)ற் பரனுந் தீயை யுணராநின்றான். ஆதலின் இது பரார்த்தா (பிறர் பொருட்ட)நுமானம்.

அந்நுவயவியதிரேகி.

41. இதில் (இப்பரார்த்தாநுமானத்தில்) மலைக்குத் தீயுண்மை சாத்தியம் (துணிபொருள்); புகை யுண்மை யேது. அதுவும், அந்நுவயவியதிரேகி; அந்நுவயத் தானும் வியதிரேகத்தானும் வியாத்தி யுடைமையின். அங்ஙனமன்றே, "யாண்டுப்புகை, ஆண்டுத்தீ; எங்ஙனம், அட்டிலில்" என்பது அந்நுவய வியாத்தி; அட்டிலிற் புகைதீக்களது அந்நுவய உண்மையது காட்சியின்.

இங்ஙனம், "யாண்டுத் தீயில்லை ஆண்டுப் புகையு மில்லை, எங்ஙனம், மடுவில்" என்பது வியதிரேக வியாத்தி; மடுவிற் புகைதீக்களது வியதிரேக உண்மை யது காட்சியின்.

வியதிரேக வியாப்திக்குக் கிரமமிது:—

அந்நுவயத்தில் சாதனம்(புகை) வியாப்பியம், சாத்தியம் (தீ) வியாபகம்; வியதிரேகத்தில் சாத்தியா பாவம் (தீயின்மை) வியாப்பியம், சாதனாபாவம் (புகையின்மை) வியாபகம்.

வியாப்பிய வியாபகபாவமானது பாவ பதார்த்தங்களுக்கெங்ஙனம் கூறப்பட்டதோ அபாவபதார்த்தங்களுக்கு அதற்கு விரோதமாகத் தோன்றும்.

வியாப்பியத்தின் (யாண்டுத்தீ யில்லையென்னும்) வசனம் முன்னும் வியாபகத்தின் (ஆண்டுப் புகையில்லை யென்னும்) வசனம் அதன்பின்னுமாகக் கூறப்படும். இங்ஙனமாகப் பரீட்சை செய்த வியாத்தி உண்மையாய் வெளிப்படுகின்றது. ஆதலின், இங்ஙனம் புகையுண்மை ஏதுவில் அந்நுவயத்தானும் வியதிரேகத்தானும் வியாத்தியுண்டு.

(மேற்காட்டிய பரார்த்தானுமான) வாக்கியத்தில் அந்நுவய வியாத்தி யொன்றே பிரதரிசிக்க(காட்ட)ப்பட்டது; அஃதொன்றுனும் பயனுதலின். அவற்றுள்ளும் (அன்வயம் வியதிரேகம் என்னு மிரண்டனுள்ளும்), அந்நுவயஞ் செவ்விதா (ஆவசியகமா) தலின் பிரதரிசநஞ் செந்நெறியா (நேர்வழியா)ற் சித்திக்கும் பொருட்குக் கொடுநெறியாற் சாதித்தல் யோக (பொருத்த) மாகாமின்மையின்; வியதிரேக வியாத்தி யின்மையினன்று. ஆதலின் இங்ஙனம் புகையுண்மை யேது அந்நுவய வியதிரேகியே. இங்ஙனமேனையவும்.

அநித்தியத்துவ முதலிய சாதிக்கையிற் கிருதகத்துவ (செய்யப்பட்டது) முதலிய ஏதுக்கள் அந்நுவய வியதிரேகிகளாக அறியத்தக்கன.

கேவலவியதிரேகி.

42. ஓரோவோரேது கேவல வியதிரேகி. அஃதெங்ஙனம்? சான்மகத்துவம் (ஆன்மாவோடுகூடியதன்மை) சாதிக்கையில் பிராணுதியுடைமை ஏது; எங்ஙனம்? சீவச்சரீரம் சான்மகம் (ஆன்மாவோடு கூடியது); பிராணுதியுடைமையின்; யாது சான்மகமன்று அது பிராணுதி யுடைமையதன்று; எங்ஙனம்? குடம்; இச்சீவச்சரீரம் அங்ஙனம (பிராணுதி யுடைமையதன்ற)ன்று; ஆதலின் இங்ஙனம(சான்மகமன்ற)ன்று என்கை.

இதில் சீவச்சரீரம் பட்சம்; சீவச்சரீரத்தினது சான்மகத்துவம் சாத்தியம்; பிராணுதியுடைமை ஏது. இது கேவலவியதிரேகி; அந்நுவய வியாத்தியின்மையின். அங்ஙனமன்றோ, யாது பிராணுதி யுடையது அது சான்மகம்; எங்ஙனம்? இது வென்று திட்டாந்தமில்லை; சர்வசீவச்சரீரமும் பக்கமே.

43. இலக்கணமும் கேவலவியதிரேகி ஏது. எங்ஙனம்? பிருதிவி இலக்கணம் கந்தமுடைமை. இவ்விவாதபதம் (சந்தேகஸ்தானம்) பிருதிவி; கந்தமுடைமையின்; யாது பிருதிவியன்று அது கந்தமுடையதன்று; எங்ஙனம்? புனல். இதில் யாது கந்தமுடையது அது பிருதிவி; எங்ஙனம்? இதுவென்று திட்டாந்தமில்லை;

44. பிரமாண இலக்கணமாகிய பிரமாகரணத்துவமும் அவ்வாறே (கேவலவியதிரேகியேதுவே). அங்ஙன

மன்றோ, (பிரதிஞ்ஞை) காட்சி முதலியன பிரமாண மென்று வியவகரிக்கத் தக்கன; (ஏது) பிரமாகரணத் துவ மாதலின்; (உதாரணம்) யாது பிரமாணமென்று வியவகரிக்கப்படாது அது பிரமாகரணமன்று; எங் ஙனம்? காட்சிப்போலி முதலியன.

இதில் யாது பிரமாகரணம் அது பிரமாண மென்று வியவகரிக்கத்தக்கது; எங்ஙனம்? இது வென்று அந்நுவய திட்டாந்தமில்லை; பிரமாண மாத் திரம் பக்கஞ் செய்தலின். இதில் வியவகாரம் சாத் தியம், பிரமாணத்துவமன்று; அதற்குப் பிரமா கரணத்துவமாகிய ஏதுவினின்றும் வேறின்மையின் சாத்திய அபேததோஷம் வருதலின். ஆதலின், இங்ஙனம் கேவலவியதிரேகிகள் காட்டப்பட்டன.

கேவலாந்நுவயி.

45. வேறோரேது கேவலாந்நுவயி. எங்ஙனம்? விசே டம் அபிதேயம்; பிரமேயமாதலின்; யாது பிரமேயம் (அளவையாலளக்கற்பாலது) அஃது அபிதேயம்(பெய ரிட்டு வழங்கற்பாலது); எங்ஙனம்? குடம்; இதுவும் அங்ஙனம்; ஆதலின் இங்ஙனம் என்கை. இதில் விசேடத்திற்கு அபிதேயத்துவம் சாத்தியம்; பிரமே யத்துவம் ஏது. அதுவும் கேவலாந்நுவயியே. யாது அபிதேயமாகாது அது பிரமேயமுமாகாது; எங்ங னம்? இது வென்று வியதிரேக திட்டாந்தமில்லை.

எவ்விடத்தும் பிராமாணிகப்பொருளே (பிரமாணத்தாற் பெறப்பட்ட பதார்த்தமே) திட்டாந்தம். அதுவு (திட்டாந்தமு)ம் பிரமேயமும் அபிதேயமும்.

பஞ்சரூபங்கள்.

46. இவ்வந்நுவயவியதிரேகி; கேவலாந்நுவயி, கேவல வியதிரேகி யென்னு மேதுக்களது மத்தியில் எவ்வேது அந்நுவயவியதிரேகி அது பஞ்சரூபத்தோடு கூடியே தனது சாத்தியத்தைச் சாதிக்கவல்லது; ஒரு ரூபத்தானுங் குறைந்ததாகாது.

அப்பஞ்சரூபங்கள்: பக்கதருமத்துவம், சபக்கத்திற் சத்துவம் (இருத்தல்), விபக்கத்தில் வியாவிருத்தி (இன்மை), அவாதித விடயத்துவம், அசற்பிரதிபக்கமென்பனவாம். இப்பஞ்சரூபங்கள் புகையுடைமை முதலிய அந்நுவய வியதிரேகி யேதுக்களினிருக்கும்.

அங்ஙனமன்றே, i. புகையுடைமை பக்கமான மலைக்குத்தருமம்; மலையினங்கிருத்தலின்.

ii. இங்ஙனஞ் சபக்கத்திலுண்மை - சபக்க (திட்டாந்த) மாகிய அட்டிலிலிருக்குமென்பது பொருள்.

iii இங்ஙனம் விபக்கமாகிய மடுவினீக்கம்-ஆண்டில்லையென்பது பொருள்.

iv. இங்ஙனம் புகையுடைமை அவாதிதவிடயம். அங்ஙனமன்றே, புகையுடைமையாகிய ஏதுவிற்கு

விடயம் சாத்தியதருமம். அது தீயுடைமை, யாது பிரமாணத்தானும் அவாதிதம் - கண்டிக்கப்படாத தென்பது பொருள்.

V. இங்ஙனம் புகையுடைமை பிரதிபக்கமில்லது. அங்ஙனமன்றே, சாத்தியத்தின் விபரீத (மறுதலை யாகிய துணிந்தபொருளை) சாதக (சாதிக்கும்) ஏத்வந்தரம் (வேறேது) பிரதிபக்கமென்று கூறப்படும். அதுவும் புகையுடைமை யேதுவினின்றே; தோன்று மையின். ஆதலின் இங்ஙனம் பஞ்சரூபங்கள் புகை யுடைமை தீயுடைமையது கம (ஞாப)கம். அது (புகையுடைமை) தீயுடைமையது சாதகம் (ஏது) என்பது பொருள்.

தீயினது பக்கதருமத்துவம் ஏதுவினது பக்கதரு மத்துவ வலியா (பலத்தா)ற் சித்திக்கும். அங்ஙன மன்றே, அநுமானத்தின் அங்கம்: வியாத்தியும் பக்க தருமத்துவமுமென இரண்டு. அவற்றுள், வியாத்தி யாற் சாத்திய சாமாநியசித்தி; ஏதுவினது பக்க தருமத்துவ வலியாற் சாத்தியத்திற்குப் பக்கசம்பந் தத்துவ (பட்சத்திருக்கும்) விசேடஞ்சித்திக்கும் மலைத் தருமமாகிய புகையுடைமையால் தீயும் மலைச்சம்பந்த மாயே அநுமிக்கப்படும். வேறாயின் (இங்ஙனங் கூறு தலையொப்பாவிடத்து), (சாத்திய) சாமாநியம் வியாத்தி கிரகிப்பதானே சித்தித்தலின், அநுமானத்தாற் பய னென்னை?

வேறும் (மற்றதும்) அந்நுவய வியதிரேகி யேது யாது அது பஞ்சரூபத்தோடு கூடியே நல்ல எது வாம். வேருயின், எதுப்போலி - எதுவல்லதென்னு மளவு.

கேவலாந்நுவயி நான்குரூபத்தோடுகூடியே தனது சாத்நியத்தைச் சாதிக்கும். அதற்கு விபக்கத்தி னீக்கமின்று; விபக்கமின்மையின்.

கேவலவியதிரேகி நான்கு ரூபத்தோடு கூடியே தனது சாத்தியத்தைச் சாதிக்கும். அதற்குச் சபக் கத்திலுண்மை (இருத்தல்) இன்று; சபக்க மின்மை யின்.

பக்கம், சபக்கம், விபக்கம் யாவை? கூறுதும்.

பக்கம்

ஐயமுடைய சாத்திய தருமத்தை(தியுடைமையை) யுடைய தருமி (மலை) பக்கம். எங்ஙனம்? புகை அநு மாநந்தில் மலை.

சபக்கம்

நிச்சித (நிச்சயிக்கப்பட்ட) சாத்தியதருமத்தை யுடைய தருமி சபக்கம். எங்ஙனம்? இப்புகையநுமா நத்தின் கண்ணே, அட்டில் (பாகசாலை).

விபக்கம்

விபக்கம் நிச்சித சாத்தியமில்லாத தருமி. உதாரணம் ஆண்டே (அவ்வநுமானத்திலே)மடு.

ஆதலின், இங்ஙனம் அந்நுவயவியதிரேகி, கேவலாந்நுவயி, கேவலவியதிரேகியாகிய மூன்றேதுவுங் காட்டப்பட்டன. அவற்றின் வேறுபட்டன ஏதுப் போலிகள்.

ஏதுப்போலி

47. ஏதுவிலக்கண (சாத்தியத்தின் சாதகத்துவ) ரகிதமா (இன்றியதா)ய் ஏதுவைப்போல விளங்குவன ஏதுப்போலிகள்; அவையும் அசித்தம், விருத்தம், அனைகாந்திகம், பிரகரணசமம், காலாத்தியயாபதிட்டம் என்னும் பேதத்தா லைவகையே.

அசித்தம்.

i அவற்றுள், ஏதுத்தன்மையினுல் அநிச்சித (நிச்சயிக்கப்படாத) பக்கவிருத்தி (பட்சத்திருத்தல்) அசித்தம். அது ஆசிரயாசித்தம், சொரூபாசித்தம், வியாப்பியத்துவாசித்தமென மூன்றுவகையாம்.

ஆசிரயாசித்தம்

(1) ஆசிரயாசித்த மெங்ஙனம்? வான்றாமரை மணமுடைத்து; தாமரைத்தன்மையால்; பொய்கைத் தாமரைப்போல. இதில் வான்றாமரை ஆசிரயம் அஃதே யின்றே.

சோரூபாசித்தம்

(2) சோரூபாசித்த மெங்ஙனம்? சத்தம் அநித்தியம்; கட்புலப்படுதலால்; (குடம்போல). இதிற் கட்புலப்படுதல் ஏது; அதுவுஞ் சத்தத்திற்கின்றே; சத்தஞ் செவிப்புலப்படுதலின்.

வியாப்பியத்துவாசித்தம்.

(3) வியாப்பியத்துவாசித்தம் இருவகை; ஒன்று, வியாத்தி கிரகிப்பதாகிய பிரமாணமின்மையின், மற்றையது உபாதியுண்மையின் (வியாப்பியத்துவாசித்தம்).

அவற்றுள், முதலது எங்ஙன்? சப்தம் கணிகம்; சத்தாயிருப்பதால்; யாது சத்து அதுகணிகம்;எங்ஙனம்? முகிற்படலம். அங்ஙனமே (முகிற்படலம் போல) சப்தாதியுஞ்சத்து. சத்துவத்திற்கும் கணிகத்துவத்திற்கும் வியாத்தியைக் கிரகிக்கும் பிரமாணமின்று. சோபாதிகதை (உபாதியோடு கூடியதன்மை) யாற் சத்துக்கு வியாப்பியத்துவாசித்தங்கூறில், வேறடைந்த (மற்றொன்றாற் பெறப்பட்ட) கணிகத்துவம் வேண்டப்படும்.

இரண்டாவது யாது ? வேள்வியினிகழுங் கொலையதன்மசாதனம்; கொலைமையால்; வேள்விப்புறத்துக் கொலைபோல. இதில் அதன்ம சாதனத்தின்கட்

கொலைமை பிரயோசகமி(உபாதியி)ன்று.மற்றென்னோ? நிஷித்தத்வமே பிரயோசகம், உபாதியென்னுமளவு.

அங்ஙனமன்றே, சாத்திய வியாபகத்துவமாய்ச் சாதநத்திற் கவ்வியாபகத்துவமாதல் உபாதியெனல் உபாதியிலக்கணம்; அதுவு (உபாதியு)ம் நிஷித்தத்வத்தின் கணுண்டு, நிஷித்தத்வம் சாத்தியமான அதன்ம சாதனத்வத்திற்கு வியாபகமே. எங்ஙனம்? யாண்டு யாண்டு அதன்மசாதநத்வம் ஆண்டாண்டு அவசியம் நிஷித்தத்வம். இங்ஙனஞ் சாதகமான கொலைமையை நிஷித்தத்வம் வியாபியாது.

யாண்டு யாண்டுக்கொலைமை ஆண்டு ஆண்டுஅவசியம் நிஷித்தத்வமின்று; வேள்வியினது பசுக்கொலையில் நிஷித்தத்வ மின்மையின். அந்நிய(லௌகிக ஹிம்சையினால்) பிரயுக்தமான (ஏற்பட்டதான) வியாத்தியோடு கூடிய கொலைமை வியாப்பியத்துவாசித்தமே.

விருத்தம்.

ii. சாத்திய விபரீதத்தோடு (சாத்தியாபாவத்துடன்) வியாத்தம்(வியாபித்திருப்பது)விருத்தம். அஃதெங்ஙனம்? சத்தம்நித்தியம்; காரியத்தன்மையால்: ஆன்மாப்போல. காரியத்தன்மை சாத்தியமான நித்தியத்துவத்திற்கு விபரீதமான (மாறான) அநித்தியத்துவத்தோடுவியாத்தம். யாது காரியம் அஃது அநித்தியமே; நித்தியமன்று. ஆதலின் காரியத்தன்மை விருத்தம்.

அனைகாந்திகம்.

iii. வியபிசாரத்தோடு கூடியது அனைகாந்திகம். அது சாதாரண அனைகாந்திகம், அசாதாரண அனைகாந்திகமென இருவகைத்து. அவற்றுள்,

சாதாரண அனைகாந்திகம்

(1) பக்க சபக்க விபக்கத்திலிருப்பது சாதாரண அனைகாந்திகம். எங்ஙனம்? சத்தம் நித்தியம்; பிரமேயத்தன்மையால்; வியோமம்போல; இதில் பிரமேயத்தன்மை யேது. அது நித்திய அநித்தியத்திருப்பது.

அசாதாரண அனைகாந்திகம்.

(2) சபக்க விபக்க நீக்கமாய் (இல்லாது) பக்கமாத்திரத்திருப்பது அசாதாரண அனைகாந்திகம் அஃதெங்ஙனம், நிலம் நித்தியம்; மணமுடைமையால்; (வியோமம்போல என்புழி) மணமுடைமை சபக்கமாகிய நித்தியத்துவத்தினின்றும், விபக்கமாகிய அநித்தியத்துவத்தினின்றும் நீக்கம்; நிலமாத்திரையி னிருத்தல்.

பிரகரணசமம்.

iv. எவ்வேதுவிற்குச் சாத்திய விபரீதத்தை (துணிபொருட்கு மறுதலையாய துணிந்தபொருளை)ச் சாதிக்கும் ஏத்வந்தரம் (வேறேது) உண்டு அதுவே பிரகரணசமம். எங்ஙனம்? i. "சத்தம் அநித்தியம்; நித்தியதருமங்

தோன்றுமையால்" ii. "சத்தம்நித்தியம்; அநித்திய தரும மின்மையால்" என்பனவே. இதுவே சற்பிரதி பக்கமென்றுங் கூறப்படும்.

காலாத்தியயாபதிட்டம்.

48. பக்கத்திற் பிரமாணாந்தரத்தாற் றுணிந்த (வேறு பிரமாணத்தால் நிச்சயிக்கப்பட்ட) சாத்திய வின்மை யேது பாதிதவிடயம். காலாத்தியயாபதிட்ட மெனவுங் கூறப்படும். எங்ஙனம்? தீ வெம்மையிலது; பதார்த்தத்வத்தால்; புனல்போல. இதில் பதார்த்த்வமான ஏதுவிற்குச் சாத்தியம் வெம்மையின்மை. (அனுஷ்ணத்துவம்); அதனபாவம் (உஷ்ணத்துவம்) காட்சியானே துணியப்பட்டது. பரிசன (தொக்கிந்திரிய)க் காட்சியால் வெம்மை தோன்றலின். ஆதலினிங்ஙனம் அநுமானம் உணர்த்தப்பட்டது.

3. உவமானம்—Comparison.

49. அதிதேச வாக்கியப் பொருள் நினைவோடு கூடிய ஆவொப்புமை விசிட்ட (கூடிய) பிண்ட ஞானம் உவமாநம். எங்ஙனம்? ஆமாவுணரானும், ஏங்ஙனம் ஆ அங்ஙனம் ஆமா என்றோ ராரணியகபுருஷ (வனவாசியி)னாற்கேட்டு வநத்துட் புக்கு வாக்கியப் பொருள் நினைத்துக்கொண்டு, எப்போது ஆவொப்புமை விசிட்ட பிண்டங் காணு நின்றான் அப்போது அவ்வாக்கியப்பொருள் நினைவோடு கூடிய ஆவொப்

புமை விசிட்ட பிண்ட ஞாநம் உவமாநம்; உவமிதி யைக் குறித்துக் கரணமாதலின். ஆ வொப்புமை விசிட்ட பிண்டங்கண்ட பின்னர், இது (இம்மிருக விசேடம்) ஆமாசப்த வாச்சியமா (பொருளான)ன பிண்டமென்னும் நாம நாமிசம்பந்தப் பிரதீதி (ஞானம்) உவமிதி. அதுவே பலம். இதுவோ (உவமானமோ) பிரத்தியட்ச அநுமான மென்னு மிவற்ருல் அசாத்தியமான பிரமைக்குச் சாதகமா யிருப்பதால் உவமானம் வேறு பிரமாணமாம். இங்ஙனம் உவமாந முணர்த்தப்பட்டது.

4. சப்தம்–Word.

50. ஆப்தவாக்கியஞ் சப்தம். ஆப்தன் உள்ளபொருளை யுபதேசிக்கும் புருஷன். வாக்கியம் அவாய்நிலை, யோக்கியதை, அண்மை (சந்நிதி) யுடைய பதங்களி னது சமூகம் (கூட்டம்). ஆதலினுனே "ஆ, புரவி, மகன், யானை" யென்னும் பதங்கள் வாக்கியமல்ல; ஒன்றற்கொன்று அவாய்நிலை யின்மையின். "தீயால் நனைக்க" என்பது வாக்கியமன்று; யோக்கியதை யின் மையின். தீ நனைத்தல்கட் கொன்றற்கொன் றந்வய யோக்கியதையின்றே. அங்ஙனமன்ருே, 'தீயால்' என்னு மூன்ருவதால் 'நனைத்தல்' ஆகிய காரியத்தைக் குறித்துக் கரணத்தன்மை தீக்குக் கூறப்பட்டது. தீ நனைத்தற் கரணமாம் பொருட்டு யோக்கியமன்று. ஆதலின் காரியகாரணபாவ (வடிவ) இலக்கணசம்பந்

தத்தில் தீ நினைத்தல்கட்கு யோக்கிய மின்மையின் 'தீயால் நனைக்க' என்பது வாக்கியமன்று. இங்ஙனம். ஒவ்வொருயாமத்தின் ஒருங்குச்சரிக்கப்படாத "வெள்ளை - ஆவைக் - கோலாற் - கொணர்க" என்னும் பதங்கள் வாக்கியமல்ல. ஒன்றற்கொன் றவாய் நிலையுளதாயினும்,ஒன்றற்கொன் றங்வயயோக்கியதை யுளதாயினும், ஒன்றற்கொன்றண்மை யின்மை யின். யாவை அவாய் நிலையன, யோக்கியதையன, அண்மையன அவையே வாக்கியம். எங்ஙனம்? "சோதிட்டோமத்தாற் சுறக்கம் வேண்டியான் வேட்க" என்பது முதலியன, "ஆற்றங்கரையி லைந்துகனிக ளிருக்கின்றன" "ஆவைக்கொணர்கி" என்பன முதலிய பதங்கடாமே விளம்ப (தாமத) மின்றி யுச்சரிக்கப்பட்டன.

(ஆ). அற்றாயின், இதிற் பதங்க ளவாய்நிலையன அல்ல; மற்றென்னெனிற் பொருள்கள்; கனிமுதலிய ஆதேயங்கட்கே கரைமுதலிய ஆதார அவாய்நிலைமை யால். ஆராயிற் பொருள்களும் அவாய்நிலையனவல்ல; அவாய்நிலை இச்சை வடிவாய சேதன தருமமாதலின்.

(ச.) அஃதொக்கும். பொருள்கள் தம்பதங்கள் (அர்த்தங்கள் தமக்குரிய பதங்களைக்) கேட்பானுக் கொன்றற் கொன்று விடயமான அவாய்நிலையைத் தோற்றுவித்தலின், அவாய்நிலையனவெனக் கூறப்

படும். அதன் (பொருள்) வழியா லதனை (பொருளை)க் கூறும் பதங்களும் அவாய்நிலையனவென உபசரிக் கப்படும். அல்லது, பதங்களே பொருளைப் பிரதிபா தித்து(கூறி)க் கொண்டு பொருள் வேறுபாட்டு விடய அவாய்நிலையைத் தோற்றுவிப்பன வென்னு முப சாரத்தால் அவாய்நிலையன வென்றுமாம். இங்ஙனம் பொருள்கள் அவாய்நிலையன; ஒன்றற்கொன்று அந் வயயோக்கிய முடையனவுமாம். அது (பொருள்)வழி யாற் பதங்களும்அவாய்நிலையன யோக்கியமுடையன வென்றுபசரிக்கப்படும். அண்மை பதங்களொருவ னுனே விளம்ப (தாமத) மின்றி உச்சரிக்கப்படுதல்; அதுவுஞ் சாட்சாதே (நேரே) ப்பதங்களினுண்டு. பொருள் வழியான (அர்த்த மூலமாய)ன்று. ஆதலின் இப்பொருளுண்டாயிற்று பொருள் கூறும் வழியாற் கேட்பானுக்குப் பதவேறுபாட்டுவிடய அவாய் நிலையையாயினும் பொருள்வேறுபாட்டு விடய அவாய் நிலையையாயினுந் தோற்றுவிக்கின்ற விளங்கும் ஒன்றற்கொன்று அந்வயமானயோக்கியப்பொருளைக் கூறுகின்ற அண்மையுடைய பதங்களது கூட்டம் வாக்கியம்; பதமு மெழுத்துக்கூட்டம். ஈண்டுக் கூட்டம் ஒருஞான விடயமாதல்.

இங்ஙனம் அதின் முறையுடையவாகிய எழுத்துக் கட்கு விரையக்கெடுதல் உண்மையின் ஒருங்கே அநேக எழுத்தநுபவ முண்டாகாமையின் முதன் முதலெழுத்துக்களை அநுபவித்து ஈற்றெழுத்துக் கேட்

குங்கால் முதன் முதலெழுத் தநுபவத்தாற்பிறந்த வாசனை யோடுகூடிய ஈற்றெழுத்தோடு பொருந்திய பதத்திற்கமைந்த பொருட் சங்கேதங் கிரகித்தலால் அளிக்கப்பட்ட செவிப்புலனால் ஒருங்கே சதசத்தா (இருப்பது இராததா)ன பலவெழுத்தையகப்படுக்கும் பதவுணர்வு தோன்றுங் ஆணைவலியால் பிரத்யபி ஞாநம் போல (அந்தயானையிது என்னும் பிரத்ய பிஞ்ஞாரூபப் பிரத்தியட்சம் போல)ப் பிரத்யபிஞாநக் காட்சியில் அதீதமா (மீறியதா)யு முன்னரவத்தை (சம்ஸ்காரம் - வாசனை)தோன்றுமே. அன்றே (அதனு லல்லவா) பின்னர் முதன்முதற் பதாநுபவத்தாற் றோன்றிய வாசனையோடு கூடிய ஈற்றுப் பதவிடயச் செவிப்புலனாற் சதசத்தான பலபதத்தை அகப்படுக் கும் வாக்கிய ஞாநமுண்டாம். இவ்வாக்கியம், ஆப்த மகனாற் கூறப்பட்டுச் சப்தப் பிரமாணமாம். அதற்குப் பலம் வாக்கியப் பொருளுணர்வு. இச்சத்தப் பிரமாண இலக்கணம் உலகினும் வேதத்தினும் பொது. உலகத் தின் இது விசேடம். யாவனுயினு மொருவ னாத்த னுவான்; அனைவருமல்லர். ஆதலின், உலகவாக்கியஞ் சிறிதே பிரமாணம்; வேதத்திற் பரமாப்தனான ஸ்ரீமகேசனாற் கூறப்பட்ட வாக்கியமெல்லாம் பிர மாணம்; எல்லாம் ஆப்தவாக்கிய மாதலின்.

51. நான்கு பிரமாணமும் வர்ணிக்க (கூற)ப் பட்டன. இவற்றின் வேறுயின பிரமாணமல்ல; பிரமாண மாயி னும் ஈண்டேயடங்குதலின்.

5. அருத்தாபத்தி—Assumption.

52. (ஆ) அற்றாயின், அருத்தாபத்தியும் வேறுபிரமாணமாகவுண்டு. அநுபபத்தியுடா (பொருந்தாமையா)ன அர்த்தங் காணப்படுவதால் அதற்கு உபபாதக (சம்பாதக) மான வேறு அர்த்தங் கற்பிப்பது அருத்தாபத்தியாம். அங்ஙனமன்றோ, பரியனான தேவதத்தன் பகலுண்ணானென்று கண்டாயினும் கேட்டாயினும் இரவுண்டல் கற்பிக்கப்படும். பகலுண்ணானது பருமை இரவுண்டலன்றிக் கூடாது; ஆதலின் பருமை வேறொன்றாலாகாமை தோற்றுவித்த அருத்தாபத்தியே இரவுண்டலிற் பிரமாணம். அது காட்சி முதலியவற்றின் வேறு; இரவுண்டல் காட்சிமுதலியவற்றிற்கு விடயமாகாமையின்.

(ச) இங்ஙனமன்று; இரவுண்டல் அநுமான விடயமாதலின். அங்ஙனமன்றோ, தேவதத்தன் இரவிலுண்பன் (என்பது பிரதிஞ்ஞை); பகலுண்ணானாயினும் பரியனாதலின் (என்பது ஏது); யாவனொருவன் இரவிலுண்ணான் அவன் பகலுண்ணானாயும் பரியனாகான்; எங்ஙனம்? பகலிரவிலுண்ணான் பரியனாகான் (என்பது உதாரணம்); இவன் அங்ஙனமல்லன் (என்பது உபநயம்); ஆதலின் இங்ஙனமல்லன் (என்பது நிகமனம்) என்னுங் கேவலவியதிரேகி யநுமானத்தால் இரவுண்டல் தோன்றலின், அருத்தாபத்தி கற்பனையாற் பயனென்?

6. அநுபலத்தி—Absence.

53. (ஆ.) அற்றாயின், அபாவமெ (அநுபலத்தியெ)ன்பதும் வேறு பிரமாணமாயுண்டு; அதுவும் இன்மைகளர்தற் (அபாவத்தை யறிதற்) பொருட்டு வேண்டப்படும். அங்ஙனமன்றே, குடமுதலியவற்றின் அநுபலத்தியால் குடமுதலியவற்றின் அபாவந் துணியப்படும். அநுபலத்தி-உபலத்தியின்மை (விளங்காமை) யென்பது. ஆதலால் அபாவ (அநுபலத்தி)ப் பிரமாணத்தால் குடமுதலியவற்றினின்மை கிரகிக்கப்படும்.

(சு.) இங்ஙனமன்று; ஈண்டுக் குடமுண்டாயின் அப்போது நிலம்போலக்காணப்படும் என்னும் தருக்கத்துணையுடைய தோன்றாமை (அநுபலத்தி) யோடு கூடிய காட்சியானே அபாவங் கிரகிக்கப்படுதலின்.

54. (ஆ.) அற்றாயின், இந்திரியங்கள் தம்மோடு சம்பந்தப்பொருள் கிரகிப்பன. அங்ஙனமன்றே, (1) இந்திரியங்கள் வஸ்துவை யடைந்து விளக்கும்; ஞானகரணத் தன்மையாதலின்; ஆலோகம்(ஒளிப்பொருள்) போல. அல்லது (2)கண்செவிகள் வஸ்துவையடைந்து விளக்கும்; இந்திரியத்தன்மையாதலின்; மெய் (துவக்கிந்திரியம்) போல. மெய் (துவக்கிந்திரிய) முதலிய அடைந்து காரியப்படுதல் உபயவாதி சித்தமே.

இந்திரிய அபாவங்கட்குச் சம்பந்தமேயில்லை. சம்பந்தங்கள் சையோக சமவாயமே யன்றோ? அவை

அவற்றிற்கி (இந்திரியத்திற்கும் அபாவத்திற்குமி)ல்லை; திரவியங்கட்கே சையோக மென்பது நியமம். அபாவ மோ திரவியமன்று. சமவாயமுமின்று; நீக்கமின்றி பிராமையின், சையோகமும் சமவாயமும் பாவதர்ம மாகையால். விசேடணவிசேடிய பாவம் சம்பந்தமே யன்று; வேறுதல், இருபொருட்கண் நிற்றல், ஒன்றுத லின்மையின். சம்பந்தமாவது சம்பந்திகளில் வேறுத லும், உபயசம்பந்திகளி லடைதலும், ஒன்றுதலு முடைய தன்றே? எங்ஙனம்? முரசுகுணிற் சையோ கம். அது (சையோகம்) முரசுகுணில்களில் வேறுத லும், அவற்றையடைதலும், ஒன்றுதலுமாம். விசே டண விசேடிய பாவம் அங்ஙனமன்று; அங்ஙன மன்றே, தண்ட புருடனுடைய விசேடணவிசேடிய பாவம் அவற்றின் (விசேடண விசேடியங்களின்) வேறன்று. தண்டத்திற்கு விசேடணத்துவம் வேறு பொருளன்று; புருடனுக்கு விசேடியத்துவம் வேறு பொருளன்று; மற்றென்னெனின், சொரூபமே.

அபாவமும் விசேடண மாதலின் அபாவத்தில் திரவிய முதலியவற்றுள் ஒன்றற்கும் சம்பந்தமின்று. ஆதலின், அபாவத்திற்குத் தன்னையுடைய தென்னும் புத்தியைத் தோற்றுவிப்பதான சொரூபம் யாது அதுவே விசேடணம்; அது வேறு பொருளன்று. இங்ஙனம் வியாப்பிய வியாபகத்துவம், காரியகார ணத்துவ முதலியனவும் (சொரூபமே யென்று) ஊகிக்க (ஆராய்)த்தக்கன.

தன்னோடுகூடிய தென்னும் புத்தியைத்தோற்று விப்பதான சொரூபம் யாது அது தீ முதலியவற்றிற்கு வியாபகத்துவமும் தூல் முதலியவற்றிற்குக் காரணத்துவமும் காரியத்தாற் றொடரப்பட்ட அந்நுவய வியதிரேகி சொரூபமேயன்றி வேறு பொருளன்று; அபாவமும் வியாபகமாயும் காரணமாயு மிருத்தலின் (சொரூபமே). அபாவத்திற் சாமானிய முதலியன சம்பவமாகா (பொருந்தா).

இங்ஙனம் விசேடண விசேடியபாவம், விசேடண விசேடிய சொரூபத்தினும் வேறன்று; இருபொருட்கண் நிற்பதுமன்று; விசேடணத்தில் விசேடணபாவ மாத்திர முண்மையின், விசேடியபாவ மின்மையின்.

விசேடியத்திலும் விசேடிய பாவமாத்திர முண்மை யின், விசேடண பாவமின்மையின்.

விசேடண விசேடியபாவ மென்பது ஒன்றுமன்று (வெவ்வேறே). விசேடணத்தினது பாவமும் விசேடி யத்தினதுபாவமுமென உம்மைத்தொகைக்கணின்ற பாவமென்னுஞ் சொல் வேறுவேறு புணரும்.

இவை இரண்டு; சம்பந்தம் ஒன்று. ஆதலின் விசேடண விசேடிய பாவம் சம்பந்தமன்று.

இங்ஙனம் வியாப்பிய வியாபகபாவ முதலியனவும் சம்பந்தமன்று; ஆனால் சம்பந்தமென்னும் சொற்பிர

யோகம் இரண்டாற் கூறப்படுதல் ஒப்புமையால் உப சாரமாகலின்.

ஆதலின், சம்பந்தமில்லாத அபாவத்திற்கு இந்திரி யத்தாற் கிரகித்தலுண்டாகாது.

(ஃ.) அஃதொக்கும் (நீ கூறியதுண்மை); வியாப்தி பாவத்தோடு கூடியதாகலின், பாவத்தை விளக்கும் இந்திரியம் அடைந்தே விளக்கும்; அபாவமன்று.

அபாவத்தை விளக்கும் இந்திரியம் விசேடண விசேஷிய முகத்தானே என்பது சித்தாந்தம்.

(இந்திரிய) சம்பந்தமில்லாத அபாவம் கிரகித்தலில் அதிப்பிரசங்க தோஷம் (மிகைபடக் கூறலென்னுங் குற்றம்) விசேடணத்துவத்தானே விலக்கப்படும்; (இது) பரமதத்தினும் ஒக்கும்.

பிராமாணியம்.

55. இஃதிப்போது கூறப்படும். புனல் முதலியஞானம் தோன்றுகையில் அந்த ஞானத்தினது பிராமாணியந் (பிரமாத்தன்மையைத்) துணிந்து ஒருவன் புனல் முத லியவற்றிற் செல்லாநின்றான். ஒருவன் ஐயத்தானே சென்றான்; சென்ற பிற்காலத்துப் புனல் முதலிய வற்றை அடைந்தபோது பிராமாணியம் துணிகின் றான். இது வஸ்துகதி (உண்மை நிலையாம்).

56. (ஆ.) இதில் ஒருவன் (மீமாம்சகன்) கூறுகின்றான்.
பிரவிர்த்திக்கு முன்னரே பிராமாணியந் துணிந்து
மகன் (புனல் முதலியவற்றிற்) செல்கின்றான்; தன்
னாலே பிராமாணியம் துணியப்படுதலின்.

இதன்பொருள்: எதனானே (எந்தப் பிரமாணத்
தினாலே) ஞானங் கிரஹிக்கப்படும் அதனானே அதனை
யடைந்த பிராமாணியமும் (கிரஹிக்கப்படும்), (என்
பது.

ஞானதருமமாகிய பிராமாணியம் கிரஹிப்பது
ஞானங் கிரஹிப்பதின் ஞானத்தைக் கிரஹிக்கும்
சாமக்கிரியினும்) வேறன்று ஆதலின், ஞானத்தைக்
கிரஹிப்ப(அறிவ)தினும் வேறு கிராஹக(காரண)த்தை
விரும்பாமலிருக்குந் தன்மையே பிராமாணியத்திற்
குச் சுதஸ்துவம் (தன்னாற் றுணிதல்).

ஞானமும் செல்வதற்கு (பிரவிர்த்தித்தற்கு) முன்
னமே கிரஹிக்கப்படும்; வேறாயின், பிராமாணிய அப்
பிராமாணிய ஐயமும் எங்ஙனமுண்டாம்; தருமியை
அறியாவிடத்து ஐயமுண்டாகாமையின். ஆதலின்,
செல்வதற்கு முன்னமே ஞாதனை (ஞானத்தாலறியப்
படுந்தன்மை) வேறொரு (ஞானமன்றிப்பிறிதொ)ன்றாற்
றோன்றாமை தோற்றுவித்த (உண்டாகாமையைத்
தோன்றச்செய்த) அருத்தாபத்தியால் ஞானங் கிர
ஹிக்கப்படுகையில் ஞானத்தையடைந்த பிராமாணிய

மும் அருத்தாபத்தியானே கிரஹிக்கப்படும். பின்னர்ப் புருடன் செல்வன்.

"முதல் ஞானமாத்திரம் கிரஹிக்கப்படும். பின்பு சென்றதற்குப்பின் பலம் (ஜலப்பிராப்தி) கான்டலால் ஞானத்திற்குப் பிராமாணியம் துணியப்படும்" என்பதன்று.

(ச.) இதிற்கூறுதும். ஞாதத்துவம் (அறியப்படுந் தன்மை) வேறொன்றூற் றோன்றுமை தோற்றுவித்த அருத்தாபத்தியால் ஞானம் கிரஹிக்கப்படும் என்று யாது கூறப்படும் அதுவே உடன்பாட்ட (சம்மதிப் பட்ட) தன்று. அதனை (அருத்தாபத்தியா)ல் பிராமாணியம் கிரஹித்தல் சேய்மைக் கண்ணே நீக்கம் (வெகுதூரத்தே தள்ளப்பட்டது). அங்ஙனமன்றோ, பர (மீமாம்சக) னுடைய அபிமதம் (கொள்கை) ஈதன்றோ? குடமுதலிய விடயஞானம் தோன்றுழி என்னு லறியப்பட்டது இக்குடமென்று குடத்திற்கு ஞாதத்துவம் துணியப்படும். ஆதலின், ஞானமுண்டாகையில் ஞாததை யென்றொரு தருமம் பிறக்கு மென்று அனுமிக்கப்படும். அதுவு (ஞாததையு)ம் ஞானத்திற்குமுன் பிறவாமையின் ஞானம் பிறக்கையிற் பிறத்தலின் அந்வய வியதிரேகங்களால் ஞானத்தாற் பிறக்குமென்று துணியப்படும். இங்ஙனம் ஞானத்திற்பிறந்த இஞ்ஞாததை யென்றொரு தருமமுண்டு. அதுவும் ஞானமல்லாமற் பொருந்

தாது; காரண (ஞான) மன்றிக் காரியம் (ஞாதகை) தோன்றாமையின்.

ஆதலின், அந்த அருத்தாபத்தியால் அத (ஞாதகையி)ன் காரணஞானம் ஞாதகையால் துணியப்படு மென்பது கூடாது; ஞான விடயதை (விஷயத்தன்மை)க்கு வேறான ஞாதகையின்மையின்.

57. (ஆ.) (1.) அற்றாயின், ஞானத்திற் பிறந்த ஞாதகைக்கு ஆதாரத்துவமே யன்றோ குடமுதலியவற்றிற்கு ஞானவிடயத்துவம்.

அங்ஙனமன்றோ, தாதாத்மியத்தால் விடயதை இல்லை; விஷயவிஷயியான குடஞானங்கட்குத்தாதாத்மிய (அபேத) மின்மையின். (2) (ஞானம்) அதனிற் (ஞாதகையிற்) றோன்றலால் (ஞாதகைக்கு) விடயத்துவங்கூறில் இந்திரியங்கட்கும் விடயத்துவம் வரும்; இந்திரியங்களானும் அந்த ஞானந்தோன்றுதலின்.

ஆதலின், இது (3) அநுமிக்கப்படும் ஞானத்தாற் குடத்தில் ஒன்று (சிறிது ஞாதகை) பிறப்பிக்கப்படும்; (4) எதனால் குடமே அந்த ஞானத்திற்கு விடயமாம், வேறன்றென்று. ஆதலின் (5) விடயத்துவம்(ஞாதகையின்றி) வேறொன்றாற் றோன்றாமை தோற்றுவித்த அருத்தாபத்தியால் ஞாதகை அறியப்படும்; காட்சிமாத்திரையானே (பிரத்தியட்சத்தாலே) யன்று.

(ச.) இங்ஙனமன்று; இயற்கையானே விஷயி விஷயத்துவங் கூடுதலின். பொருள் ஞானங்கட்கு இத்தன்மையவே இயற்கை விசேடம்.

எதனால் (இயற்கை விசேடத்தால்) அவற்றிற்கு (பொருள் ஞானங்கட்கு) விஷய விஷயிபாவம் (ஏற்படுகின்றதோ அப்படிப்பட்ட இயற்கை விசேடம் பொருள்ஞானங்கட் கிருக்கின்றது). வேறாயின் (இயற்கையென் றங்கீகரிக்காவிடத்து) இறப்பெதிர்வுகட்கு விடயத்துவ மின்றாதல் வேண்டும்; அவற்றில் (இறப்பெதிர்வுகளி லுள்ள பதார்த்தங்களில்) ஞானத்தால் ஞாததை தோன்றுதல் கூடாமையின்; இல்லாத தருமியின் (கடத்தின்) தருமம் (ஞாததை) தோன்றுதல் பொருந்தாமையின். இன்னும் ஞாததையுந்தனது ஞானவிடய மாதலின் அதன் கண்ணும் (அந்த ஞாததையினும்) வேறு ஞாததை வரல்வேண்டும். அங்ஙனமாயின் அநவஸ்தை.

58. (ஆ.) ஆயின் வேறு ஞாததையின்றியும் இயற்கையானே ஞாததைக்கு ஞானவிடயத்துவமென்னில்,

(ச.) குட முதலியவற்றினும் (இயற்கையானே ஞானத்திற்கு விஷயமாந்தன்மை யிருக்கும்போது) ஞாததையால் யாது பிரயோசனம்? ஆயினும் (குட முதலியவற்றில் ஞாததையிருப்பினும்) பிராமாணியம் எதனால் கிரகிக்கப்படுகின்றது?

(ஆ.) ஞாததையால் ஞானமாத்திரம் கிரகிக்கப் படுகின்றது. பிரமாண ஞானம் நீங்காத ஞாததை விசேடத்தால் பிராமாணியம் கிரஹிக்கப்படும் (எனின்)

(ச.) பிராமாணியத்திற்கு ஞானங் கிரஹிப்ப தானே கிரஹிக்கப்படுதல் யாண்டையது?

(ஆ.) ஆயின், பிரமாணஞான நீங்காதஒருஞாததை விசேடத்தால் ஞானப் பிராமாணியங்கள் கூடவே கிரஹிக்கப்படும்.

(ச.) இங்ஙனமாயின், அப்பிராமாணியத்திலும் இது (கிரகிக்கப்படுதல்) கூறலாம்; அப்பிரமாண ஞான நீங் காத ஒரு ஞாததை விசேடத்தால் ஞான அப்பிராமா ணியங்கள் கூடவே கவரப்படுமென்று. (அப்போது) அப்பிராமாணியமும் தன்னானே கவரப்படும்.

(ஆ.) இங்ஙனமாயினும், அப்பிராமாணியம் பிறி தானே (கிரகிக்கப்படுமெனின்),

(ச.) (ஞானசாமக்கிரி வேறு, பிராமாணிய சாமக் கிரிவேறு என்று பெறப்படுதலால்),

பிராமாணியமும் பிறிதானே கிரஹிக்கப்படும். ஞானங் கிரஹித்தலின் (ஞானத்தைக் கிரகிக்கும் சாமக்கிரியினும்) வேறென்பதிதன் பொருள். ஞானம் மானதக்காட்சியானே கிரஹிக்கப்படும்; பிராமாணி யம் அநுமானத்தால் (கிரஹிக்கப்படும்).

அங்ஙனமன்றோ, புனல் ஞானத்திற்குப்பின் புனல் வேண்டியவனது செலவு (பிரவிர்த்தி) இருவகை; பல முடையதும்; பலமில்லதுமெனு.

அவற்றுள், யாது பயனோடு கூடியது அது பயனுடைச்செலவு.

அத (அப்பயனுடைப் பிரவிர்த்தியி)னால் ஞானத்திற்கு மெய்ம்மை (யதார்த்தத்தன்மை) அநுமிக்கப் படும்.

(அனுமானப்) பிரயோகமும்:

விவாதத்தாற் றழுவப்பட்ட (விவாதத்திற்கு விஷயமான) புனல் ஞானம் பிரமாணம்; பயனுடைச் செலவைத் தோற்றுவித்தலான்; யாதுபிரமாணமன்று அது பயனுடைச்செலவைத் தோற்றுவியாது; எங்ஙனம்? பிரமாணப் போலி.

இது கேவலவியதிரேகி.

இதில் (இக்கேவல வியதிரேகி யனுமானத்தில்) பயனுடைச்செலவைத் தோற்றுவிப்பதானபுனல் ஞானம் யாது அதுபக்கம்; அதனதுபிராமாணியம் சாத்தியம்; (பிராமாணிய மென்பதற்கு) மெய்ம்மையதாமென்று பொருள்; பிரமாகரணத்துவ மன்று; நினைவில் வியபிசாரம் வருதலின்.

ஹேதுவோ சமர்த்தப் பிரவிர்த்தி ஜனகத்துவம். பயனுடைச் செலவைத் தோற்றுவிக்குந் தன்மை.

59. இக்கேவல வியதிரேகி அநுமானத்தால்அப்பியாச தசையி லுண்டான ஞானத்திற்குப் பிராமாணியம் துணிகையில் அத்திருஷ்டாந்தத்தாலே புனற்செல வுக்கு முன்னரும் தத்ஜாதீயத்துவ லிங்கமான (அத னது சமான குறியா)ன அந்வய வியதிரேகி அநு மானத்தால் அப்பியாசதசையை யடைந்த அந்திய ஞானத்தினது பிராமாணியம் அநுமிக்கப்படும். ஆத லின், பிறிதானே பிராமாணியம்; ஞானங் கிரஹிப் பதானே கிரஹிக்கப்படுவதன்று.

நான்கே பிரமாணங்கள்.

(சிறிது புத்தியோடுகூடப் பாலர்களுக்குப் போத முண்டாமாறு கேசவமிசிரரென்னும் வித்வான் அந்தப் பிரமாணங்களைச் சாஸ்திரத்திலுள்ளவாறு வர்ணித்தார்).

பிரமாணங்கள் கூறினும். பிரமேயங்கள் கூறுதும்.

2. பிரமேயம்—Objects of Knowledge.

60 ஆன்மா, சரீரம், இந்திரியம், அருத்தம், புத்தி, மனம், பிரவிர்த்தி, தோடம், பிரேத்தியபாவம், பலம், துக்கம், அபவர்க்கம், பிரமேய மென்பது சூத்திரம்.

1. ஆன்மா—SELF.

61. அவற்றுள், ஆன்மத்துவசாதிமான் (ஆத்மத்துவ ஜாதியோடு கூடினவன்) ஆன்மா. அவனும் தேகேந்திரியங்களின் வேறாயினன். சரீரங்கடோறும் பின்னமா(வேறு)யினன்; விபு (வியாபகன்); நித்தியன்; அவனும் மானதக் காட்சியான்; விவாதத்தில் (சந்தேக நிகழ்ந்த விடத்து) புத்தியாதி குணலிங்க முடையன்.

அங்ஙனமன்றே, புத்தியாதிகள் குணங்கள்; அநித்தியமாய்க்கொண்டு ஓர் இந்திரியத்தால் கிரஹிக்கப்படுதலால்; ரூபம்போல.

குணமும் குணியைப்பற்றியதே. அவற்றுள்,

புத்தியாதிகள் பூதங்கட்குக் குணமல்ல; மானதக் காட்சித் தன்மையால்.

யாவை பூதங்கட்குக் குணங்கள் அவை மனத்தாற் கிரஹிக்கப்படா; எங்ஙனம்? உருவாதிகள்.

(புத்தியாதிகள்) திக்கு, காலம், மனங்கட்குக் குணங்களல்ல; விசேடகுணமாதலின்; யாவை திக்காதி குணங்கள் அவை விசேட குணமல்ல; எங்ஙனம் ? சங்கியை முதலிய. அவை எல்லாப் பொருள்கட்கும் பொதுக்குணங்கள். புத்தியாதிகள் விசேட குணங்களே; குணமாய்க்கொண் டோரிந்திரியத்தாற் கவரப்படுதலின்;உருவம்போல. ஆதலின் திக்காதிகட்குக் குணங்களல்ல.

ஆதலின் (பிருதிவிமுதல் மனமீறுய) இவ்வெட்டுத் திரவியங்களினின்றும் வேறுய்ப் புத்தியாதிகட்குக் குணி வேண்டத்தக்கது. அதுவே ஆன்மா.

(அநுமானப்) பிரயோகமும்:—

புத்தியாதிகள் பிருதிவியாதி அஷ்டதிரவியங்களின் வேறுன திரவியத்தைப் பற்றுவன; பிருதிவியாதி அஷ்டதிரவியங்களைப் பற்று (ஆசிரயா) மலும் குண மாதலின்; யாது பிருதிவியாதி அஷ்டதிரவியங்களின் வேறுகிய திரவியத்தைப் பற்றுது அது பிருதிவியாதி அஷ்டதிரவியங்களைப் பற்றுமற் குணமன்று; எங்ஙனம்? உருவாதி; இது கேவலவியதிரேகி.

அங்வயவியதிரேகியானும் விளக்குப. எங்ஙனம்? புத்தியாதிகள் பிருதிவியாதி அஷ்டதிரவியங்களின் வேறுன பொருளைப் பற்றுவன; பிருதிவியாதிகளைப் பற்றுமலும் குணமாதலின்; யாது எதைப்பற்றுமற் குணம் அது அதின்வேறுயதைப் பற்றுவதாம்; எங்ஙனம்? பிருதிவியாதியைப் பற்றுவொலி பிருதிவியாதிக்கு வேறுன வானை (ஆகாயத்தை)ப்பற்றிய தென்று.

அங்ஙனமே, புத்தியாதிகளும் பிருதிவியாதிஅஷ்ட திரவியங்களின் வேறுய திரவியத்தைப்பற்றுவன (ஆசிரயித்துக்கொண்டிருப்பன). ஆதலின், இங்ஙனம் பிருதிவியாதி அஷ்டதிரவியங்களின் வேறுய் ஒன்ப

தாம் பொருளான ஆன்மா சித்திக்கும். அவனும் யாண்டும் காரியம் (ஞானாதிகள்) தோன்றுதலின் விபு; (விபுவென்பதற்கு) பரமமகத்பரிமாணவா (மிகப்பெரிய அளவு உள்ளவ) னென்று பொருள்; விபுத்துவத்தால் நித்தியன்; வியோமம் (ஆகாயம்) போல; சுகமுதலிய வேறுபாட்டால் உடம்புக டோறும் வேறுபாடுடையான்.

2. சரீரம்—Body.

62. அவனு (சிவனு)க்குப் போகாயதனமா (போக நிலயமா)ன அந்தியாவயவி சரீரம்; இன்பதுன்ப அநுபவம் போகம்; அது (போகம்) எதனோடு கூடிய ஆன்மாவிற் றோன்றும் அது போக நிலம்; அதுவே சரீரம்.

சேட்டாசிரய முடம்பெனினுமாம். சேட்டை—இதமகிதமடைதற் பரிகரித்தற் பொருட்டுப் புடைபெயர்தல்; புடைபெயர்தல் (அசைவு) மாத்திரையன்று.

3. இந்திரியம்.

INSTRUMENT OF OBJECTIVE KNOWLEDGE.

63. உடம்போடு சையுக்தமாய ஞானகரணமான அதிந்திரியம் இந்திரியம் (உணர்கருவி).

'அதீந்திரியம் இந்திரியம்' என்று கூறின் காலாதி யினும் இந்திரியத்துவம் வரல்வேண்டும்; ஆதலின் 'ஞானகரணமான' என்று கூறப்பட்டது. அங்ஙன மாயினும், பொருள் இந்திரிய ஸந்நிகருஷ (சம்பந்த) முதலியவற்றினும் இந்திரியத்துவம் வரல்வேண்டும்; ஆதலின் 'உடம்போடு சையுக்தமாய' என்று கூறப் பட்டது.

'உடம்போடு சையுக்தமாய ஞானகரணம்' என்று கூறின் ஆலோகத்தி (பிரபை-ஒளியி)னும் இந்திரியத் துவம் வரல்வேண்டும்; ஆதலின் 'அதீந்திரியம்' என்று கூறப்பட்டது.

64. அவ்விந்திரியங்களும் ஆறு:—

i. கிராணம், ii. இரசநம்,

iii. சட்சு, iv. துவக்கு,

v. சுரோத்திரம், vi. மனம் என்பனவே.

1 கிராணம்— THE SENSE OF SMELLING.

65. அவற்றுள் கந்தத் தோற்றச் சாதந (வாசனை யறிதற்குச் சாதனமான) இந்திரியம் கிராணம்; மூக்கு நுனியி லிருப்பது. அதுவும் பிருதிவிமயம் (பிருதிவியின் காரியம்); கந்தமுடைமையின்; குடம் போல.

கந்தமுடைமையும் (கிராணேந்திரியம் கந்தத்தை யுடைத்தா யிருத்தலும்) கந்தங் கவர்வதால். எவ் விந் திந்திரியம் உருவாதி ஐந்தனுள் எக்குணத்தைக் கவரும் (அறியும்) அவ்விந்திரியம் அக்குணத்தோடு கூடியது. எங்ஙனம்? சட்சு உருவங்கவர்வது; உருவத்தை யுடையது. அதுபோலக் கிராணம் கந்தத்தைக் கவர்வதும் அதனால் கந்தத்தை யுடையது மாம்.

ii. இரசநம்—THE SENSE OF TASTING.

66. இரசத்தோற்றச் சாதந இந்திரியம் இரசநம்; நாநுனியி லிருப்பது. அதுவும் அப்புமயம்; ரூபாதி ஐந்தனுள் இரசத்திற்கே அபிவியஞ்சகத் திரவியத்துவ மாதலின்; வாய்நீர்போல.

iii. சட்சு—THE SENSE OF SEEING.

67. ரூபத்தோற்றச் சாதந இந்திரியம் சட்சு; கண் மணி (கண்ணுறை கருமணியின்) நுனியி லிருப்பது அதுவும் தேயுமயம்; ரூபாதி ஐந்தனுள் ரூபத்திற்கே அபிவியஞ்சகத் திரவியத்துவ மாதலின்; விளக்குப் போல.

iv. துவக்கு—THE SENSE OF FEELING.

68. பரிசத்தோற்றச் சாதந இந்திரியம் துவக்கு; உடம் பெலாம் வியாபி. அதுவும் வாயுமயம்; ரூபாதி ஐந்த னுள் பரிசத்திற்கே அபிவியஞ்சகத் திரவியத்துவ மாதலின்; சரீர சம்பந்தமான வியர்வுத்தன்மை அபி வியஞ்சகமான விசிறிக்காற்றுப்போல.

v. சுரோத்திரம்—THE SENSE OF HEARING.

69. சத்தத் தோற்றச் சாதக இந்திரியம் சுரோத்திரம். அது முறுக்கை நிகர்த்த செவியோடு கூடிய ஆகாயமே, வேறு பொருளன்று; சத்த குணத்துவத்தால். அதுவும் சத்தத்தோடு கூடியது; சத்தங்கிராகித்தலின். எவ்விந்திரியம் ரூபாதி ஐந்தனுள் எக்குணத்தைக் கவர்வது அஃது அக்குணத்தோடு கூடியது. எங்ஙனம்? சட்சு முதலியவை உருவ முதலியவற்றைக் கவர்வன; ஆதலின் உருவாதிகளுடன் கூடியவை.

சத்தங் கிரஹிப்பது சுரோத்திரமாதலின் அது சத்தகுண முடையது.

vi. மனம்—MIND.

70. சுகாதி யுபலத்தி (தோற்றச்) சாதக இந்திரியம் மனம். அஃதணுபரிமாணம்.

(ஆ.) அற்றாயின், சட்சு முதலிய இந்திரியமுண்மையில் யாது பிரமாணம்?

(ச) கூறுதும்:—அநுமானம்: ரூபாதி ஞானங்கள் கரணசாத்தியங்கள்; கிரியாத்துவமாதலின்; துணித் தற்கிரியைபோல.

4. அருத்தம்—OBJECT OF WORD.

71. அருத்தங்கள் ஆறு பதார்த்தங்கள். அவை, (1) திரவியம், (2) குணம், (3) கருமம், (4) சாமாநியம், (5) விசேடம், (6) சமவாயம் என்பனவே.

பிரமாண முதலியன ஈண்டே அடங்குவனவாயி னும் பயன்படல் வசத்தால் பேதமாகக் கூறப்படும்.

(1) திரவியம்—SUBSTANCE.

72. அவற்றுள், சமவாயி காரணம் திரவியம்; அல்லது குணாசிரயம். அத்திரவியங்களும் (i.) பிருதிவி, (ii.) அப்பு, (iii.) தேயு, (iv.) வாயு, (v.) ஆகாசம், (vi.) காலம், (vii.) திக்கு, (viii.) ஆன்மா, (ix.) மனம் என ஒன்பதே.

(i) பிருதிவி—EARTH.

73. அவற்றுள், பிருதிவித்தன்மைச் சாமாநியமுடையது பிருதிவி; வன்மை, மென்மை முதலிய அவயவ சையோக விசேடத்தோடு கூடியது; கிராணம், உடம்பு,மட்பிண்டம்,கல், மரமுதலியஉருவமுடையது; கந்தம், ரூபம், ரசம், பரிசம், சங்கியை, பரிமாணம், வேற்றுமை, சையோகம், விபாகம், அண்மை, சேய்மை, குருத்துவம், திரவத்துவம், சம்ஸ்காரம் (என்னும் பதிநான்கு குணங்கள்)உடையது.

அதுவும் நித்த அநித்தபேதத்தா லிருவகை. பரமாணு ரூபம் நித்தியம்;காரிய ரூபம் அநித்தியம்.

பிருதிவியினுடைய ரூப, ரச, கந்த, பரிசங்கள் அநித்தியங்கள்; பாகத்தாற் றோன்றியன. பாகம்-தேயு சையோகம் (தேயுவின் கூட்டம்). ஆதலின் பிருதிவியி

னது முன்னர் ரூப முதலியன கெடும்; மற்றையன பிறக்கு மென்பது பாகத்தாற் றோன்றுவன.

(ii) அப்பு—WATER.

74. அப்புத்தன்மைச் சாமாநியமோடு கூடியது அப்பு; இரசந இந்திரியம், சரீரம், ஆறு, கடல், பனி, ஆலி (பனிக்கட்டி) முதலிய உருவமுடையது;

கந்தமின்றிச் சிநேகமோடு கூடிய முன்சொன்ன குணமுடையது; நித்த அநித்தமுமாம். நித்தம் பரமாணுரூபம், அநித்தம் காரிய ரூபம். நித்தியங்களுடைய ரூபாதி நித்தியங்கள்; அநித்தியங்களுடைய ரூபாதி அநித்தியங்கள்.

(iii) தேயு—LIGHT.

75. தேயுத்தன்மைச் சாமாநிய முடையது தேயு; சட்சு, சரீரம், ஞாயிறு (சூரியன்), பொன், தீ யின் முதலிய வேறுபாடுடையது; ரூபம், பரிசம், சங்கியை பரிமாணம், பிரதக்துவம் (வேற்றுமை), சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், திரவத்துவம், சம்ஸ்காரம் (என்னும் பதினொருகுணம்) உடையது. நித்தமும் அநித்தமும் முன்போல. அது(தேயு) i. உற்பூதரூப பரிசம், ii. அநுற்பூதரூப பரிசம், iii. அநுற்பூதரூப உற்பூதபரிசம்; iv. உற்பூதரூப் அநுற்பூதபரிசம் என்று நால்வகை(யினையுடையது).

i. உற்பூதரூபபரிசம் எங்ஙனம்? சூரியனது தேசசு, முதலாயின, பிண்டிபூத (மின்னல் முதலிய) தேசசு, தீ முதலியன.

சுவர்ணமோ உற்பூத (வெளிப்படுதல்) அபிபூத (மறைபட்ட) ரூபபரிசம்.

அநுற்பூதரூபமென்னில் கட் புலப்படாமைவேண்டும்; அநுற்பூதபரிசமென்னில் பரிசத்தால் கிரஹிக்கப்படாமை வேண்டும்.

அபிபவம் (மறைவு) வலியதாகிய (பலமுடையதான) சமான ஜாதியான பிருதிவி ரூபத்தாலும் பரிசத்தாலும் பண்ணப்பட்டது.

ii. அநுற்பூதரூப பரிசம் எங்ஙனம்? சட்சு இந்திரியம்.

iii. அநுற்பூத ரூப உற்பூதபரிசம் எங்ஙனம்? வெந்நீிற் றேயு.

iv. உற்பூத ரூப அநுற்பூத பரிசம் எங்ஙனம்? விளக்கினது ஒளி மண்டலம் (பிரபை).

(iv.) வாயு:—AIR.

76. வாயுத்தவ சாமாநியமுடையது வாயு; துவக்கிந்திரியம் பிரமாணம்; பிராணன் காற்று முதலிய பேதமுடையது;

பரிசம், சங்கியை, பரிமாணம், பிரதக்துவம், சையோகம், விபாகம், பரத்துவம், அபரத்துவம், வேகம் (விரைவு) (என்னும் ஒன்பது குணங்கள்) உடையது.

அது (வாயு)வும் பரிசத்தால் அநுமேயம் (அநுமானிக்கப்படுவது). அங்ஙனமன்றே, வாயு வீசுகையில் வெம்மை தண்மையில்லாத பரிசம் யாதொன்று தோன்றுகின்றது அது குணமாதலின் குணியை அநுமாபிக்கும் (குணியின் அநுமிதியை யுண்டுபண்ணும்). குணியும் வாயுவே; பிருதிவி தோன்றாமையின்;

பிருதிவி வாயு அல்லதற்கு வெம்மை தண்மையில்லாத பரிசமின்மையின்.

அதுவும் நித்த அநித்த பேதத்தால் இருவகை.

நித்தியம் பரமாணுரூப வாயு; அநித்தியம் காரியரூப வாயு.

உற்பத்தியும் நாசமும் வருமாறு:—

77. அவற்றுள் காரியமான பிருதிவியாதி நான்கிற்கும் உற்பத்திநாசம் முறையே கூறுதும்:—

இரண்டு பரமாணுக்களது வினையால் சையோகமுண்டாகையில் துவியணுகந் தோன்றும். அதற்கு (துவியணுகத்திற்கு)ப் பரமாணுக்கள் சமவாயிகார

ணம்; அவற்றது சையோகம் அசமவாயிகாரணம்; அதிட்டாதி நிமித்தகாரணம். மூன்று துவியணுகங்களது வினையால் சையோகமுண்டாகையில் திரியணுகந் தோன்றும்; அதற்கு (திரியணுகத்திற்கு)த் துவியணுகங்கள் சமவாயிகாரணம். ஒழிந்தன முன்போல.

இங்ஙனம் திரியணுகங்களாற் சதுரணுகம்; சதுரணுகங்களால் அபரதூலம்; அவற்றால் தூலதரம்; தூலதரங்களால் தூலதமம் (தோன்றும்).

இங்ஙனம் முறையானே மகாப்பிருதிவி, மகாவப்பு, மகா தேயு,மகா வாயு தோன்றும்.

காரியத்தை (காரியப்பட்ட துவியணுக முதலியவற்றை) யடைந்த ரூபாதிகள் தங்கட்கிடமான சமவாயி காரணத்தை யடைந்த ரூபாதிகளாற் றோன்றும்; காரணகுணங்கள் காரியகுணங்களைத் தோற்றுவிக்குமென்னும் நியாயத்தால்.

(1.) இங்ஙனம் தோன்றிய ரூப முதலிய வுடைய காரியத்திரவியமாகிய குடமுதலியவற்றிற்கு அவயவமான கபாலமாதியிற் றள்ளுதலானுயினும் புடை (அடி)த்தலானுயினும் வினை தோன்றும்; அதனால் விபாகம்; அதனால் அவயவியைத் தோற்றுவிப்பதான அசமவாயிகாரணமான சையோகத்திற்கு நாசம் பண்ணப்படும்;அதனால் காரியத்திரவியமான அவயவி

யான குடமுதலியவற்றிற்கு நாசம். இங்ஙனம் அசம வாயிகாரணநாசத்தால்திரவியநாசம்காட்டப்பட்டது.

(2)ஓரிடத்துச் சமவாயிகாரண நாசத்தால் திரவிய நாசம். எங்ஙனம்?

முற்கூறிய பிருதிவியாதிகளைச் சங்காரத்திற் சங்கரிக்கவேண்டி மஹேசுவரனுடைய சங்கரித்தல் வேட்கையால் அணுக்களில் வினை, அதனால் விபாகம், விபாகத்தால் சையோகநாசம், துவியணுகங் கெடுகை யில் ஆசிரயக் (துவியணுகத்தின்)கேட்டால் திரியணு காதி நாசம்.

— முறையே பிருதிவியாதி நாசம். எங்ஙனம்? நாற் கேட்டின் ஆடைகெட்டு அதனை அடைந்த ரூபாதி கட்குத் தமது ஆசிரயக்கேட்டானே கேடு; வேறு யின் ஆசிரய மிருக்கையிலே மாறுபட்ட குணமடை தலாற் கேடு. எங்ஙனம்? பாகத்தால் குடமுதலியன ரூபாதி நாசமென்க.

பரமாணு சத்பாவத்திற் (உண்மைக்)குப் பிரமா ணம் யாது?

கூறுதும்:—சாளர (சாளரத்தினுழையும்) வெயிற் கண்ணதாகிய எல்லாவற்றினும் நுண்ணியதியா தொன்று (நுட்பமானதுகள் — திரியணுகம்) தோன் றும் அது தன்னின் நுண்ணியதாகிய பரிமாண திர வியத்தாற் (துவியணுகத்தாற்) றோன்றியது; காரியத் திரவியமாதலின்; குடம்போல.

அத்திரவிய (துவியணுக)மும் காரியமே; பெருந் திரவிய (திரியணுக) த்தைத் தோற்றுவிப்பதற்குக் காரியத்துவ நியமத்தால். ஆதலின் இங்ஙனம் துவியணுகமென்னும் வேறு திரவியம் சித்தம். அதுவு (துவியணுகமு)ம் தன்னின் நுண்ணியதாகிய சமவாயி காரண திரவியத்தாற் றோன்றும்; காரியத்திரவியமாதலின் குடம்போல். யாது துவியணுகத்தைத் தோற்றுவிப்பது அதுவே பரமாணு. அதுவும் தோன்றா (உற்பத்தியில்லா)ததே.

(ஆ.) அற்றாயின், காரியத்திரவியத்தைத் தோற்றுவிப்பதற்குக் காரியத்துவம் நியமமாகலின் அது தோன்றாதது (உற்பத்தியில்லாததென்பது)எங்ஙனம்?

(ச.) கூறுதும்:—எண்ணிறந்த காரியபரம்பரை அநவஸ்தாதோஷம் (வரம்பின்றிச் சேரலென்னுங் குற்றம்) வருதலின்; இங்ஙனமாயின் பல திரவியத்தாற் பிறத்தல் விசேடமின்மையின்; மேரு கடுகுகட்குத் துல்லிய (ஒத்த) பரிமாணத்துவம் வருதலின்;

ஆதலின் தோன்றாததே பரமாணு.

துவியணுகம் இரண்டு பரமாணுக்களானே தோன்றும்; ஒன்றற்கு (ஒரு பரமாணுவிற்கு)த் தோற்றுவியாமை நியமமாகலின்; ஆரம்பகற்பனையிற் பிரமாண மின்மையின்.

திரியணுகம் மூன்றுதுவியணுகங்களானே பிறக்கும்; ஒன்றற்கு (ஒரு துவியணுகத்திற்கு)த் தோற்றுவியாமை நியமமாகலின்;

இரண்டாற் (இரண்டு துவியணுகங்களாற்) றோன்றின் காரியத்தை (திரியணுகத்தை) யடைந்த மகத்துவம் (பருமை) தோன்றாமை வரல்வேண்டுதலின்.

காரியத்தின் மகத்துவம் காரணத்தின் மகத்துவத்தானாவது, காரணப்பன்மையானாவ தன்றோ?

அவற்றுள் முதலது (காரணத்தின் மகத்துவம்) இன்மையின் ஈற்றது (காரணப்பன்மை) வேண்டத்தக்கது; நான்கு முதலிய கற்பனையிற் (சதுரணுக முதலியவற்றால் மகத்துவந் தோன்றுமென்று கூறுவதிற்) பிரமாணமின்மையின்; (துவியணுக) மூன்றானே மகத்துவம் தோன்றுதல் கூடுதலின்.

(v.) ஆகாயம்— SPACE.

சத்தகுணமுடையது ஆகாயம்; (சத்தம், சங்கியை, பரிமாணம், பிரதத்துவம், சையோகம், விபாகம் என்னும் ஆறுகுணம்) உடையது.

ஏகம் (ஒன்று), விபு, நித்தியம், சத்தலிங்கமுடையது. அதற் (ஆகாயத்தி)ற்குச் சத்தம் லிங்கம். எங்ஙனம்? பரிசேடத்தால்.

பரிசேடமாவது பல பொருள்கள் நிகழ்ந்தகாலத்து மற்றவை நிஷேதிக்கப்பட எஞ்சிநிற்கும் ஒருபொருளினுண்டாகும் நிச்சயம்.

அங்ஙனமன்றே,

சத்தம் விசேடகுணம்; சாமானியமு(ஜாதியு)டையதாய் நம்மனோர் புறவி (காதி)ந்திரியமொன்றால் கிரஹிக்கப்படுதலின்; ரூபாதிபோல.

(சத்த) குணமும் குணியைப்பற்றியதே. அத(சத்த குணத்தி)ற்குப் பிருதிவியாதி நான்கும் ஆன்யாவும் குணியாகத்தகா; சத்தம் செவியால் கிரஹிக்கப்படுதலின்; யாவை பிருதிவியாதி குணங்கள் அவை சுரோத்திரேந்திரியத்தாற் கிரஹிக்கப்படுவனவல்ல எங்ஙனம்? ரூபாதிகள்.

சத்தம் சுரோத்திரேந்திரியத்தாற் கிரஹிக்கப்படும்; திக்குக் கால மனங்களது குணமன்று; விசேடகுணமாதலின். ஆதலின் இவ்வெட்டினின்றும் வேறாகச் சத்தத்திற்குக் குணி அநுமிக்கப்படும். அதுவே ஆகாயம். அதுவும் ஒன்று; பேதத்திற் பிரமாணமின்மையின்; ஒருமையாற் கூடுதலின். ஆகாயத்துவமெ (ஆகாயத்தன்மையெ)ன்னும் சாமாநியம் ஆகாயத்தில்லை; சாமாநியம் (ஜாதி) பலவிடத்திருத்தலின்.

ஆகாயம் விபு-பரமமகத் பரிமாணமு (மிகப்பெரிய வளவு)டையதென்று பொருள்; எவ்விடத்துங் காரி

யம்(சத்தம்) தோன்றுதலின். (அது) விபுத்துவத்தால் நித்தியம்.

(vi) காலம்—TIME.

79. காலம் திக்கின் வேறான பரத்துவா பரத்துவத்தால் (முன்மை பின்மைகளால்) அநுமேயம்; சங்கியை, பரிமாணம், பிரதக்துவம், சையோகம், விபாகம் (என்னும் ஐந்து குணம்) உடையது; ஒன்று; நித்தியம்; விபு. அதற்குத் திக்கின் வேறான பரத்துவாபரத்துவத்தால் அநுமேயத்துவம். எங்ஙனம்? கூறுதும்:—

(1.) அணியனாய முதியோன்கண் அண்மையால் அபரத்துவத்திற்கு வேறான பரத்துவம் தோன்றும்.

(2.) சேயனாய இளையோன்கண் சேய்மையால் பரத்துவத்திற்கு வேறான அபரத்துவம் தோன்றும்.

இதில் திக்கின் வேறான பரத்துவமும் அபரத்துவமும் காரியமாய்த் திக்கு முதலிய காரணத்தாலுண்டாகாமையின் (அவை தமக்கு) காலமே காரணமென்று அநுமானத்தை யுண்டுபண்ணும்.

அஃதொன்றாயினும் நிகழ்வு, இறப்பு, எதிர்வு வினையுபாதி வசத்தால் நிகழ்வு முதலிய வியபதேசத்தை (பெயரை) அடையும்; புருஷனைப்போல.

அவற்கு அடுதல் முதலிய வினை (கிரியையின்) உபாதிவசத்தால் மடையன் (சமைப்பவன்) முதலிய வியபதேசம் அடையும்.

இதற்கு (காலத்திற்கு) நித்தியவிபுத்துவங்கள் முன் போல.

vii. திக்கு—REGION.

80. திக்கு ஒன்று, நித்தியம், விபு; சங்கியை, பரிமாணம், பிரதக்துவம், சையோகம், விபாகம் (என்னும் ஐந்துகுணம்) உடையது.

அதுவும் பரத்துவாபரத்துவ ஞானங்களால் அநுமேயம்;

அவற்றிற் (பரத்துவா பரத்துவத்திற்)கு வேறு நிமித்த (காரண)மின்மையின்; முன்னும் (முற்பக்கத்தாவது) பின்னும் (பிற்பக்கத்தாவது) பொருள் ஆண்டே இருத்தலின் (அவ்விடத்தே யிருக்கிறதென்று வியவகாரம் நிகழ்தலின்).

அஃதொன்றாயினும் சூரியனுடைய அவ்வத்தேச (இட) சையோக உபாதிவசத்தால் கிழக்கு முதலிய பெயர்களை யடையும்.

viii. ஆன்மா—SELF.

81. ஆன்மத்துவ சாமானியமுடையது ஆன்மா. சுக துக்க முதலிய வேறுபாட்டாற் பலவே. அதுவும்

கூறினும். அதற்குச் சங்கியை முதலிய ஐந்தும், சாமாநிய குணங்கள்; புத்தி முதலிய ஒன்பதும் விசேடகுணங்கள். அதற்கு நித்தியத்துவ விபுத்து வங்கள் முன்போல.

ix. மனம்—MIND.

82 மநத்துவ சாமாநியமுடையது மனம்; அணு பரிமாணம்; ஆத்ம சையோகி; அக (உள்) இந்திரியம்;

இன்ப முதலிய உபலப்திக் (சாக்ஷாத்காரத்திற்)குக் கரணம்; நித்தம்; சங்கியை முதலிய ஐந்துகுணமுடையது; பரத்துவம், அபரத்துவம், வேகமுடையது.

இந்த மன சையோகத்தால் புறவிந்திரியம் புறப்பொருள் கிரஹிப்பது; அதனானே (மனம்) எல்லா உபலப்திக் (பிரத்தியக்ஷத்திற்) கும் சாதனம்.

அதுவும் காட்சியன்று. மற்றென்னெனின் அநுமானத்தாற் றேன்றுவது.

அங்ஙனமன்றே, இன்ப முதலிய உபலப்தி (ஞானங்)கள் கட்புல முதலிய வல்லாத (நேத்திரேந்திரிய முதலியன வல்லாத) கரணத்தாற் சாதிப்பன;

கட்புல முதலிய வின்றியும் தோன்றலின் (உண்டாகின்றமையின்);

எவ்வத்து எதுவன்றியே பொருந்துகின்றதோ அவ்வத்து அதனினும் வேறு காணத்தாற் சாத்தியம். எங்ஙனம்?

கோடரியன்றியுண்டான சமையற்கிரியை அதற்கு வேறான தீ முதலிய கரணங்களாற் சாத்தியம். யாது கரணம் அது மனம். அதுவும் அணுபரிமாணம்

திரவியங்கள் கூறினும். குணங்கள் கூறுதும்.

(2) குணம்—QUALITY.

83. குணத்துவ (குணத்தன்மைச்) சாமாந்யமுடையது, அசமவாயிகாரணமாவது, வினையல்லது(அசைவு வடிவினதாகாதது) குணம்.

அதுவும் பொருளைப்பற்றியது திரவியத்தை யாசிரயித்திருப்பது);

1. ரூபம், 2. ரசம், 3. கந்தம், 4. பரிசம், 5. சங்கியை, 6. பரிமாணம், 7. பிரதக்துவம், 8. சையோகம், 9. விபாகம், 10 பரத்துவம், 11. அபரத்துவம், 12. குருத்துவம், 13. திரவத்துவம், 14. சிநேகம், 15. சத்தம், 16. புத்தி, 17. சுகம், 18. துக்கம், 19. இச்சை, 20. துவேஷம், 21. பிரயத்னம், 22. தருமம், 23. அதருமம், 24. சம்ஸ்காரம் என்னும் பேதத்தால் இருபத்துநான்காம்.

(க) ரூபம்—COLOUR

84. அவற்றுள், கட்புல மாத்திரையாற் கிரஹிப்பது ரூபம்; ஜாதியுடையது; விசேடகுணம்; பிருதிவி முதலிய மூன்றன்கண்ணிருப்பது.

அதுவும் வெண்மை முதலிய பல பிரகாரம் (வகை;) பிருதிவியிற் பாகச (பாகத்தாலுண்டாய) ரூபம்.

பிருதிவிமாத்திரத்தில் (பரமாணு வடிவ பிருதிவி, காரியவடிவ பிருதிவியென்னு மிரண்டிலு முள்ள) ரூபம் அநித்தியம்; அப்புப் பரமாணுவிலும், தேயுப் பரமாணுவிலும் நித்தியம்.

காரிய அப்பு தேயுக்களில் அநித்தியம்; தேயுவில் அபாகச (பாகத்தாலுண்டாகாத) வெண்மையொளி; அப்புவில் ஒளியில்லாத அபாகச வெண்மை.

(உ) ரசம்—TASTE.

85. ரசம் ரசநேந்திரியத்தாற் கிரஹிக்கப்படுவது; விசேடகுணம்; பிருதிவி, புனல்களி னிருப்பது.

அவற்றுள், பிருதிவியில் மதுரம், புளிப்பு, கார்ப்பு, காழ்ப்பு, கைப்பு, துவர்ப்பு என்னும் அறுவகைப் பாகசமும் அப்புவில் மதுரம் அபாகசமும் நித்தியாநித்தியமாம். நித்தியம் பரமாணுவான அப்புவில், அநித்தியம் காரியமான அப்புவிலென்க.

(3.) கந்தம்—SMELL.

86. கந்தம் கிராணத்தாற்கவரப்படும் விசேடகுணம்; பிருதிவி மாத்திரையினிருப்பது; அநித்தியமே. அது நறு நாற்றம்; தீநாற்றமென் றிருவகை.

புனல் (நீர்) முதலியவற்றிற் கந்தந் தோன்றுதல் சையுக்த சமவாயத்தாலென் றறியத்தக்கது.

(4) பரிசம்—TOUCH.

87. பரிசம் துவக்கிந்திரியத்தாற் கிரஹிக்கப்படும் விசேடகுணம்; பிருதிவியாதி நான்கினிருப்பது.

அது தண்மை (சீதம்), வெம்மை (உஷ்ணம்)

தண்மை வெம்மை இல்லதே (அநுஷ்ணசீதமெ)ன் னும் பேதத்தான் மூவகை;

தண்மை நீரில், வெம்மை தீயில், தண்மை வெம்மை இல்லது பிருதிவி வாயுக்களில்;

பிருதிவிமாத்திரத்தில் அநித்தியம்; அப்பு, தேயு, வாயுக்களின் பரமாணுக்களில் நித்தியம்;

அப்பு முதலிய காரியங்களில் அநித்தியம்.

இவ்வுருவாதி நான்கும் மகத்துவத்தோ டொரு பொருளிற் சமவேதித்துக்கொண் டுற்பூதங்களாயே (பிரத்தியட்ச யோக்கியங்களாயே) காட்சிகள்.

(5.) சங்கியை—NUMBER.

88. சங்கியை ஒருமை (ஒன்று) முதலிய வியவகாரத்தின்காரணம்; சாமானியகுணம்; ஒன்றுமுதற் பரார்த்தமளவும்.

அவற்றுள், ஒருமை இருவகை; நித்த அநித்தபேதத் தான். நித்தியத்தையடைந்தது நித்தியம்; காரியத்தை யடைந்தது அநித்தியம்.

(அநித்திய ஏகம்) தனது ஆசிரயசமவாயிகாரணத்தை யடைந்த ஒருமையாற் றோன்றுவது.

இருமை அநித்தியமே.

அதுவும் இரண்டு பிண்டங் (பொருள்) களில் இஃதொன்று இஃதொன்று என்னும் அவாவுதற் கருத்தா (அபேட்சா புத்தியா)ற் றோன்றும்.

அவற்றுள், இரண்டுபிண்டங்கள் சமவாயிகாரணம்; பிண்டங்களின் ஒருமைகள் அசமவாயிகாரணம்; அவாவுதற்கருத்து நிமித்தகாரணம். அவாவுதற் கருத்து நாசத்தானே இருமை நாசம். இங்ஙனம் மும்மை முதலிய தோற்றம்.

(6.) பரிமாணம்—QUANTITY.

89. பரிமாணம் அளவு வியவகாரத்தின் அசாதாரண காரணம் (அளத்தல் வழக்கிற்குச் சிறந்தகாரணம்).

அது அணு (நுண்மை), மகத்து (பெருமை), நெடில் (நெடுமை), குறில் (குறுமை) என நான்குவகை. இன்னும் அது நித்த அநித்த பேதத்தால் இருவகை; நித்தியத்தை யடைந்தது நித்தியம்; காரியத்தை யடைந்தது அநித்தியம்.

காரியத்தையடைந்த பரிமாணம் காரணத்தை யடைந்த சங்கியாயோனி, பரிமாணயோனி, பிரசயயோனி (என மூவகைத்தாம்).

அவை எங்ஙனம்:—

(1.) துவியணுகபரிமாணம் ஈசுவரன் அபேட்சா புத்தியாற் றோன்றியது; பரமாணு இருமையாற் சனிக்கையால் சங்கியாயோனி; (அதற்குச்) சங்கியா காரணமென்று பொருள்.

திரியணுக பரிமாணமும் தனது ஆசிரய (திரியணுகத்தின்) சமவாயிகாரணத்தை (துவியணுகத்தை) யடைந்த பன்மைச்சங்கியாயோனி (மும்மையென்னலாகியது).

(2.) சதுரணுகாதி பரிமாணம் தனது ஆசிரய (சதுரணுக முதலியவற்றின்) சமவாயிகாரண (நான்கு திரியணுக முதலியவற்றின்) பரிமாணத்தாற் றோன்றியது.

(3.) பஞ்சுத்திரட்சிப்பரிமாணம் தனது ஆசிரய (பஞ்சுத்திரட்சியின்) சமவாயிகாரண (பஞ்சின்) அவயவங்களது பிரசிதில (நெருக்கமாயிராத) சையோகத்தாற் றோன்றியது.

பரமாணுவையடைந்த பாரிமாண்டல்ய பரிமாணமும் ஆகாசாதியையடைந்த பரமமகத்பரிமாணமும் நித்தியமே.

(7) பிரதக்துவம்—INDIVIDUALITY.

90. பிரதக்துவம் வேறென்னும் வியவகாரத்தின் அசாதாரண காரணம்.

அஃது ஏக பிரதக்துவம் (ஒருவேற்றுமை), துவிப்பிரதக்துவமென (இருவேற்றுமையென) இருவகைத்து.

அவற்றுள், முதலது நித்தியத்தையடைந்தது நித்தியம், அநித்தியத்தை அடைந்தது அநித்தியம். துவிப்பிரதக்துவமோ அநித்தியமே.

(8.) சையோகம்—CONJUNCTION.

91. சையோகம் சையுக்த (கூடியதென்னும்) வியவகாரத்தினேது; இரண்டன் கண்ணது (இரண்டு திரவியங்களிலிருப்பது); அவ்வியாப்பிய விருத்தியது. (வியாபியாம லிருப்பது).

அது வேறுவினையாற் றோன்றியது, இரண்டன் வினையாற் றோன்றியது, சையோகத்தாற் றோன்றிய தென மூவகை.

அவற்றுள், (1) வேறுவினையாற் றோன்றுவ தெங்ஙனம்? வினையுடைய பருந்தோடு வினையில் குற்றி (மரக்கட்டை)க்குச் சையோகம்; அதற்கு அச் சையோகத்திற்கு)ப் பருந்தின்வினை அசமவாயிகாரணம்

(2) இரண்டன் வினையாற் றோன்றுவ தெங்ஙனம் வினையுடைய மல்லரது சையோகம்.

(3) சையோகத்தாற் றோன்றுவ தெங்ஙனம்? காரண அகாரண சையோகத்தால் காரிய அகாரிய சையோகம். எங்ஙனம்? கைத்தருசையோகத்தான் மெய்த்தரு சையோகம்.

(9.) விபாகம்—DISJUNCTION.

92. விபாகம் பிரிவின் வியவகாரஹேது; சையோக முதற்றாய் (மூலமாய்) இரண்டன்கண் இருப்பது. அது வேறுவினையாற் றோன்றியது, இரண்டன்வினையாற் றோன்றியது, விபாகத்தாற் றோன்றியதென மூவகை.

அவற்றுள், முதலது எங்ஙனம்? மலையினின்றெழும் பருந்தின் வினையால் பருந்தொடு மலைக்கு விபாகம்.

இரண்டாவது எங்ஙனம்? தகர் (ஆட்டுக்கடாய்)வி ளது விபாகம்.

மூன்றாவது எங்ஙனம்? கைத்தரு விபாகத்தான் மெய்த்தரு விபாகம்.

(10.) பரத்துவம்—PRIORITY.

(11.) அபரத்துவம்—POSTERIORITY.

93. பரத்துவாபரத்துவங்கள் பர அபரவியவகாரத்தின் அசாதாரண காரணங்கள்.

அவை (பரத்துவ அபரத்துவங்கள்) திக்கான் வந்தவும் (பண்ணப்பட்டனவும்) காலத்தான் வந்தவு மென இருவகைய.

அவற்றுள் (1) திக்கான் வந்தவற்றது (பரத்துவ அபரத்துவங்களின்) தோற்றம் கூறுதும்:—

ஒருதிசையிலிருக்கும் பிண்டங்களில் இஃது (இக் கடம்) அதனின் (அப்படத்தினும்) அணித்தெ (சமீ பித்திருப்பதெ)ன்னும் புத்தியால் அனுக்கிரஹிக்க (அறிய)ப்பட்ட திக்குப்பிண்டசையோகத்தால் அப ரத்துவம் அணியதன் (சமீபமுடையதன்)கட் டோன் றும்;

சேய்மைப் புத்தியால் பரத்துவம் சேயதன் (தூரமுடையதன்)கட் டோன்றும்.

பிண்டத்தினுடைய அண்மை காண்பவனது உடம்பின் அபேக்ஷையினால் (நோக்கத்தினால்)சையுக்த சையோக அற்பீயத்துவம் (அற்பம்); அவற்றின் (காண்பவனது உடம்பு பிண்டங்களின்) பூயத்துவம் (அதிகம்) சேய்மை (தூரம்).

(2.) காலத்தான்வந்த பரத்துவாபரத்துவங்களது தோற்றம் கூறுதும்:—

(க) நியமமல்லாத திக்கினிருக்கின்ற இளையோன் மூத்தோனுடைய பிண்டங்களில் இவன் அவனின் அற்பகால சம்பந்தனென்னும் இவ்வகை யவாவுதற் (அபேட்சா) புத்தியா லநுக்கிரஹிக்கப்பட்ட கால பிண்டங்களினுடைய சையோகத்தால் இளையோன் கண் அபரத்துவம் தோன்றும்.

(உ) இவன் அவனின்மிகுந்த காலசம்பந்தமுடைய னென்னும் புத்தியான் மூத்தோன்கட் பரத்துவம் தோன்றும்.

(12.) குருத்துவம்—WEIGHT.

94. குருத்துவம் முதல் வீழ்தலின் அசமவாயிகாரணம்; பிருதிவி புனல்களி னிருப்பது.

"சையோகம், வேகம், முயற்சியின்றிக் குருத்துவத்தால் வீழ்தல் உளது" என்று கூறப்படும்.

(13.) திரவத்துவம்—FLUIDITY.

95. திரவத்துவம் முதலொழுகுதலின் அசமவாயி காரணம்; நிலம், தேயு, நீரினிருப்பது. நிலந் தீயான நெய் பொன்களுக்குத் தீச்சையோகத்தால் திரவத்துவ மாதலின் நைமித்திகத்திரவத்துவம்; நீரின் இயற்கைத் திரவத்துவம்.

(14.) சிநேகம்—VISCIDITY.

96. சிநேகம்திரட்டுதலினேது;நீரின்மாத்திரமிருப்பது; காரணகுண முதற்று(முதலாகவுடையது); குருத்துவ முதலியபோலப் பொருள் நிற்குந் துணையும் நிற்பது.

(15.) சத்தம்—SOUND.

97. சத்தம் செவிப்புலனாற் கவர்வது; ஆகாய விசேடகுணம்.

(ஆ.) அற்றாயின், அதற்குச் செவிப்புலனாற் கிரஹிக்கப்படுதல் எங்ஙனம்? யாண்டாயினும் முரசு (பேரிகை) முதலியவிடத்திற் சத்தந் தோன்றும், செவிப்புலன் புருடனிடத்தே இருக்கும்.

(ச.) அஃதொக்கும். முரசிடத்தே தோன்றிய சத்தம் வீசிதரங்க நியாயத்தாற்றான், கதம்பமுகுள நியாயத்தாற்றான் தனக்கணித்தான வேறு சத்தம் தோற்றுவிக்கும். சத்தமும் சத்தாந்தரம் (வேறு சத்தத்தை) தோற்றுவிக்குமென்னு முறைமையால்

செவிப்புலனிடத்தே இறுதிச்சத்தம் தோன்றும். அவ் விறுதிச் சத்தம் செவிப்புலனாற் கிரகிக்கப்படும்; முதலது நடுவது (முதலிற்றோன்றிய சத்தமும் இடை யிற்றோன்றிய சத்தமு) மல்ல.

இங்ஙனம் வேய் (மூங்கில்) பிளக்குங்கால் இருபிள வின் நீக்கத்திற் றோன்றிய சத்தம், சத்தாந்தரம் தோற்றுவிக்கு முறையானே செவிப்புலனிடத்தே இறுதிச் சத்தம் தோன்றும். அவ்விறுதிச் சத்தம் செவிப்புலனாற் கவரப்படும்.

முரசொலி என்னாற் கேட்கப்பட்டதென்னும் புத்தி ஈண்டுப் பிராந்தியே மயக்கமே. முரசொலி தோன் றுகையின் முரசாகாய சையோகம் அசமவாயிகார ணம்; முரசு குணிற்சையோகம் நிமித்தகாரணம்.

வேய் பிளத்தலாற் றோன்றிய சட சட வொலித் தோற்றத்தின் வேய்பிள வாகாயத்தின் விபாகம் அசமவாயிகாரணம்; இருபிளவின் நீக்கம் (பிரிவு) நிமித்தகாரணம்.

இங்ஙனம் முதலொலி சையோகத்தாற் றோன்றி யதும் விபாகத்தாற் றோன்றியதுமாம். முதலொழி ந்திடும் ஒலிகள் முன்முன் சத்தத்தை அசமவாயி காரணமாக வுடையன. அநுகூலவாயு நிமித்தகார ணம். "சையோகத்தால், விபாகத்தால், சத்தத்தால் சத்தந்தோன்றும்" என்று பிறரும் கூறினர். முத

லது முதலான எல்லாச் சத்தங்கட்கும் ஆகாயமே சமவாயிகாரணம்.

(சத்தம்) வீணை புத்திபோல முக்கணமாத்திர அவத்தையது (நிலையது).

அவற்றுள், முதல் நடுவொலிகள் காரிய சத்தத்தாற் கெடும்; ஈற்றது ஈற்றயலால்; ஈற்றயல் ஈற்றால் சுந்தோபசுந்த நியாயத்தாற் கெடும் என்பது பொருந்தாது;

முக்கண அவத்தையான ஈற்றதுடைய இரண்டாங்கணத்தி லிருப்பதான மூன்றாங்கணத்தில்லையான ஈற்றயலால் ஈற்றுக்கேடு தோன்றல் பொருந்தாமையின்.

ஆதலின், ஈற்றயற் கேட்டானே ஈற்றுக்கேடு.

சத்தத்தின் கேடு அநுமானத்தால். அங்ஙனமன்றே, சத்தம் அநித்தியம்; சாமானியமு (சத்தத் தன்மையாகிய ஜாதியு) டையதாய் நம்மனோர் புறவிந் திரியத்தாற் கவரப்படுதலின்; குடம்போல. இதில் (இவ்வனுமானத்தில்) சத்தத்தின் அநித்தியத்துவம் சாத்தியம் அநித்தியத்துவமும் விநாசத்தோடு கூடிய சொரூபத்துவம். விநாசத்தோடு கூடிய சத்தை பொருந்தாது;

சத்தை யில்லாத பிராகபாவத்தில் அநித்தியத்துவ மின்மை வரல்வேண்டுதலின்.

சாமானியமுடையதாய் நம்மனோர் புறவிந்திரியத்தாற் கிரஹிக்கப்படுந்தன்மை ரூபாதி.

இந்திரியத்தாற் கிரஹிக்கப்படுந்தன்மை யென்று கூறின் ஆன்மாவில் வியபிசாரம் வருதலின் புறவிந்திரியமென்று கூறப்பட்டது. யோகி புறவிந்திரியத்தாற் கவர்வதான பரமாணு முதலியவற்றின்கண் வியபிசாரம் வருதலின் அதை விலக்கும்பொருட்டு நம்மனோரென்று கூறப்பட்டது. அங்ஙனமாயினும், சாமானியாதிகளோடு வியபிசாரம் வருதலின் சாமானியமுடையதா யென்று கூறப்பட்டது. சாமானிய முதலிய மூன்றும் சாமானிய முடையனவல்ல.

யோகியுண்மையிற் பிரமாணம் யாது? கூறுதும்:— பரமாணுக்கள் ஒருவர்க்குக் காட்சி; பிரமேய மாதலின்; குடம்போல. யாவன் பரமாணுவைக் காண்பான் அவனே யோகி.

(16.) புத்தி—UNDERSTANDING.

98. பொருள் விளக்கம் புத்தி.

(17.) சுகம்—PLEASURE.

99. பிரீதி (பிரியம்)—சுகம். அஃதெல்லாராலும் அநுகூலமாக (நலமாக) அறியத்தக்கது.

(18.) துக்கம்—PAIN.

100. பீடை-துக்கம் அஃதெல்லாராலும் பிரதிகூலமா (தீங்கா)க அறியத்தக்கது.

(19.) இராகம்—DESIRE.

101. இராகம்-இச்சை.

(20.) துவேஷம்—AVERSION.

102. குரோதம்-துவேஷம்.

(21.) பிரயத்நம்—EFFORT.

103. உற்சாகம்-பிரயத்நம்.

புத்தியாதி ஆறும் மானதக்காட்சி.

(22.) தருமம்—MERIT (23.) அதருமம்—DEMERIT

தர்மாதர்மங்கள் சுகதுக்கங்களுக்கு அசாதாரண காரணங்கள். அவை காட்சியல்ல; அநுமிக்கப்படும். அங்ஙனமன்றோ, தேவதத்தனுடம்பு முதலியன தேவதத்தன் விசேடகுணத்தாற் றோன்றியன; காரியமாய்த் தேவதத்தனுக்குப் போகஹேது வாகலின்; அது (உடம்பு முதலியன) தேவதத்தன் முயற்சியாற் (பிரயத்நத்தாற்) பிறந்த பொருட் போலும். யாது உடப்பு முதலியவற்றைத் தோற்று விப்பதான ஆன்மாவின் விசேட குணம் அதுவே தர்ம

றும் அதர்மமும்; முயற்சி முதலியன உடம்பு முத லியவற்றைத் தோற்றுவியாமையின்.

(24.) சம்ஸ்காரம்—FACULTY.

104. சம்ஸ்காரம் i வேகம், ii பாவனை, iii திதித்தாபக மென மூவகை. அவற்றுள்,

i. வேகம் பிருதிவி முதல் நான்கினும், மனத்தினும் இருப்பது; வினைக்கேது.

ii. பாவனை என்னும் சம்ஸ்காரம் ஆன்மாவின் மாத்திரமிருப்பது; அநுபவத்தாற் றோன்றியது; நினை விற் கேது; அதுவும் எழுந்தே நினைவைத் தோற்று விக்கும் எழுதல் துணையுண்டாதல். சம்ஸ்காரிக்குத் துணைகள் ஒப்புமை காண்டல் முதலியன.

"சாதிருசியம், அதிர்ஷ்டம், சிந்தனம் முதலியன ஸ்மிருதியுண்டாதற்குக் காரணங்(சககாரி)கள் என்று பிறரும் கூறினர்.

iii. திதித்தாபகம் பரிசமுள்ள திரவியங்களுள் ஒன்றன்கணிருப்பது. தனக்கிடமாய் வேறொரு வடி வானதநு (வில்) முதலியவற்றிற்கு அந்(முன்) நிலைமை யை மீட்டும் அடைவிப்பது.

இப்புத்திமுதல் தர்மாதர்வம் ஈறானவையும், பாவனை யும் (ஆகிய ஒன்பதும்) ஆன்ம விசேடகுணம்.

குணங்கள் கூறினும். கருமம் கூறுதும்.

(3.) கருமம்—ACTION.

105. புடைபெயர்ச்சி (சலநாத்மகம்-அசைவு) கருமம்.

குணங்கள்போலத் திரவியாசாத்திரத் திருப்பது, மூர்த்தத்துவ பரியாய நாமமுடைய விபுவல்லாத பொருளின் பரிமாணத்தோடு கூட ஒரு பொருளில் சமவேதித்திருப்பது; விபாகவழியான் முதலிடத்தில் சையோக நாசத்தில், பின்னிடத்தில் சையோக ஹேது; எழுதல், விழுதல், முடக்கல், நீட்டல், நடத்தலென்றுங் கூறப்பட்டால் ஐவகை. சுழறல் (சுழற்சி) முதலியன நடத்தலுள் அடங்கும்.

(4.) சாமாநியம்—GENUS.

106. அநுவிருத்தி ஞானஹேது சாமாநியம்; திரவிய முதல் மூன்றிலிருப்பது. சாமாநியம் நித்தியம், ஏகம் (ஒன்று), அநேகாநுகதம் (பலவற்றிலிருப்பது).

அதுவும், பரமெ(மே மெல)னவும், அபரமெ(கீழெ)னவும் இருவகை.

பரம்.

அவற்றுள், பரம் சத்தை(உண்மைத்தன்மை); பல விடயமாதலின் (திரவியகுணகர்மங்களி லிருப்பதாக லின்). அதுவும் (பரமும்) அநுவிருத்தி ஞானமாத் திர ஹேதுவாதலின் சாமானியம் (பொது).

அபரம்

அபரம் திரவியத்துவ முதலியன; அற்பவிடயமாத லின். அதுவும் (அபரமும்) வியாவிர்த்திக்கு (திர

வியகுணகர்மங்களைப் பிரித்தறிவித்தற்கு) மேது வாதலின் சாமாநிய விசேடம் (பொதுவிற் சிறப்பு).

இதில் வியக்தியின் வேறான (திரவிய குண கர்மங்கட்கு வேறான) சாமாநியமில்லென் றொருவன் கூறினன்.

இதிற் கூறுதும்:—

ஆயின், பின்னமாய் வேறுபட்ட இலக்கணமுடைய பிண்டங்களின் (வியக்திகளின்) ஏகாகாரபுத்தி (ஒரு வடிவஞானம்) எல்லாவற்றினும் (சர்வவியக்தியினும்) அடைந்த வொன்றனையே யல்லாமல் யாதைப்பற்றிநிற்கும்? (எதையும் பற்றாது); அதுவே சாமாநியமெனக.

(ஆ.) அற்றாயின், தானல்லதின் நீக்கத்தா (அதத்வியா விர்த்தியா)ற் பண்ணப்பட்டதே ஏகாகாரபுத்தியாக (இருக்கிறது); அங்ஙனமன்றோ, எல்லா ஆ வடிவினும் ஆ வல்லாத புரவி (குதிரை) முதலியவற்றின் நீக்கமுண்டு; நீக்கமுண்மையின், பல ஆ வடிவின் இவ்வேகாகார ஞானம் ஆ வல்லதன் நீக்க விடயமுடையதே; விதி ரூபமான ஆத்தன்மையாகிய சாமாநியவிடய மன்றே யெனின்,

(ச.) இங்ஙனமன்று; விதிமுகத்தானே ஏகாகாரங் கவர்தலின்.

V. விசேடம்—DIFFERENCE.

107. விசேடம் நித்தியம்; நித்தியத்திரவியத்திருப்பது; வியாவிர்த்தி புத்திமாத்திரத்திற் கேது.

நித்தியத்திரவியங்கள் ஆகாய முதலிய ஐந்து, பரமாணு ரூபமான பிருதிவியாதி நான்கு.

VI. சமவாயம்—CO-INHERENCE.

108. நீக்கமின்றி இருப்பவற்றின் சம்பந்தம் சமவாயம். அது கூறப்பட்டதே.

(ஆ) அற்றுயின், அவயவ அவயவிகள் நீக்கமின்றி இருப்பனவாதலின் அவற்றது சம்பந்தம் சமவாய மென்பது பொருந்தாது; அவயவத்தின் வேறாய் அவயவி இன்மையின்.

பரமாணுக்களன்றோ அங்ஙனம் பல கூடி இது குடமென்று கவரப்படும்.

(ச.) இதிற்கூறுதும்:—குடம் பரிய (பெரிய)தென்னுங் காட்சியுண்டு. அது (குடம்பரியதென்னும்பிரத்தியட்சம்) பலவாய்ப் பரியதல்லதாய்ப் புலப்படாததாகிய (அப்பிரத்தியட்சமாகிய) பரமாணுக்களிலே உண்டாதல் தகாது. இப்புத்தி (குடம் பரியதென்னுங் காட்சி) மயக்கமெ (பிராந்தியெ)னில், அன்று; வாதகமின்மையின்.

ஆதலின், இங்ஙனம் திரவியாதி அறுபொருளும் கூறப்பட்டன. அவை விதிமுகஞானத்தால் அறியப் படுதலின் பாவ ரூபங்களே.

அபாவம்—NON-EXISTENCE

109. இப்பொழுது நிடேதமுகப் பிரமாணத்தால் அறிவதாகிய அபாவமான ஏழாம் பதார்த்தம் கூறுதும்:—

அவ்வபாவம்- சம்சர்க்காபாவமெனவும் அந்நியோந் நியாபாவமெனவும் வகையானிரண்டு.

(1) சம்சர்க்காபாவம் i. பிராகபாவமும், ii. பிரத் துவம்சாபாவமும், iii. அத்தியந்தாபாவமு மென மூவகை.

பிராகபாவம்—ANTECEDENT NON-EXISTENCE.

i. உற்பத்திக்குமுன் காரணங்களிற்காரியமின்மை பிராகபாவம். எங்ஙனம்? நூல்களில் ஆடையில்லை; அஃதநாதி; தோற்றமின்மையின்.

(பிராகபாவம்) கெடுவதும் காரியமே; அதன் (பிராகபாவத்தின்) கேடாதலின்.

பிரத்துவம்சாபாவம்—DESTRUCTION.

ii. காரணங்களி (ஓட்டி)ல் தோன்றிய காரிய (குட)த்தின் அபாவம் பிரத்துவம்சாபாவம்; கெடுத
12

லென்னுமளவு எங்ஙனம்? குடமுடைகையில் ஒட்டிற் குடமில்லை; கோலானடித்தல் முதலியவற்றாற் பிறப்பது. அது (பின்னின்மை) தோன்றுவதாயினும் கேடில்லது; கெட்டது (அழிந்தகுடம்) மீண்டுந் தோன்றாமையின்.

அத்தியந்தாபாவம்—ABSOLUTE NON-EXISTENCE.

iii. முக்காலத்தினுமின்மை அத்தியந்தாபாவம். எங்ஙனம்? வாயுவில் உருவமில்லை.

அந்நியோந்நியாபாவம்—MUTUAL NON-EXISTENCE

(2) அந்நியோந்நியாபாவம் தாதாத்மியத்தைப் பிரதியோகி (எதிர்மறை)யாக வுடைய அபாவம். எங்ஙனம்? குடம் ஆடையன்று.

இங்ஙனம் அருத்தங்கள் கூறப்பட்டன.

(ஆ.) அற்றாயின், ஞானத்தினும் பிரஹ்மத்தினும் வேறான பொருளில்லையெனின்,

(ச.) அங்ஙனமன்று; அருத்தங்கள் காட்சி முதலியவற்றான் மறைக்கப்படாமையின்.

5. புத்தி—UNDERSTANDING.

110. புத்தி, ஞானம், உபலப்தி, பிரத்தியயமென்பன முதலிய பரியாயச் சொற்களால் யாது கூறப்படும் அது புத்தி.

புத்தி—பொருள்விளக்கம். அஃது அநுபவமும் ஸ்மரணமுமெனச் சுருக்கமாய் வகையானிரண்டு.

i. அநுபவம்—EXPERIENCE.

அநுபவம்—யதார்த்தமும் அயதார்த்தமுமென இரு வகை.

யதார்த்தம்

(1) அவற்றுள், யதார்த்தமாவது அர்த்த (விஷய) அவிசம்வாதி. அது காட்சி முதலிய பிரமாணங்களாற் றோன்றுவது. எங்ஙனம்?

(i.) (பித்தம், படலம் முதலிய) குற்றமில்லாத கட்புல முதலியவற்றாற் குடமுதலிய ஞானம்.

(ii.) புகையை இலிங்கமாகவுடைய தீ ஞானம்.

(iii.) ஆ ஒப்புமை காண்டலால் ஆமாவென்னுஞ் சத்தவாச்சிய (சொற்பொருள்) ஞானம்.

(iv.) "ஜோதிஷ்டோமத்தால் துறக்கம் வேண்டியான் வேட்க" என்பது முதலிய வாக்கியத்தால் ஜோதிஷ்டோமத்திற்குத் துறக்க (சுவர்க்க) சாதகத்துவ ஞானம்.

அயதார்த்தம்

(2.) அயதார்த்தமாவது அருத்தத்தை நீங்கின்து; அப்பிரமாணத்தா (பிரமாணப்போலியா)ற் றோன்றுவது.

அது சம்சயம், தருக்கம், விபர்யயமென மூவகை. சம்சய தருக்கங்கள் மேற்கூறுதும்.

விபர்யயம்

விபர்யயம் அஃதில்லதன்கண் அதுகவர்ச்சி;பிரமமெ (பிராந்தியெ)ன்னுமளவு. எங்ஙனம்?

முன்னர்த்தோன்றும் வெள்ளியல்லாத இப்பி முதலியவற்றின்கண் இது வெள்ளியென்று கிரகித்தல்.

ii. ஸ்மரணம்—MEMORY.

ஸ்மரணமும் யதார்த்தமும் அயதார்த்தமுமென இருவகை. அவ்விருவகையும் நனவில்.

கனவில் எல்லா ஞானமும் அயதார்த்தஸ்மரணம்; குற்றவசத்தால் அதுவென்புழி இதுவென்பது தோன்றலின்.

எல்லாஞானமும் நிராகாரமே. உண்டாகும்ஞானத்தில் அருத்தத்தால் (திரவிய முதலியவற்றால்) தனது (ஞானத்தினது) ஆகாரம் தோன்றுமென்பதன்று; சாகாரஞானவாதம் நிராகரித்தலின்.

ஆதலினனே, ஞானகாரத்தால் அருத்தாநுமானமும் தள்ளப்பட்டது; குடமுதலியன காட்சியாதலின்

எல்லா ஞானமும் அருத்தத்தாற் கூறப் (நிரூபிக்கப்)படுவன; அது (ஞானம்) பொருளோடு கூடியே மனத்தால் அறியப்படுதலின் நான் குடஞானவான் என்றிவ்வளவுந் தோன்றும்; ஞானமாத்திரவான் நானென்று தோன்றாது.

6. மனம்—MIND.

11. அகவிந்திரியம் மனம்; அதுவும் கூறினும்.

7. பிரவிருத்தி—ACTIVITY.

12. பிரவிருத்தி-தர்மாதர்ம சொரூபம்:வாக்காதி கிரியைகள்; அது சக (உலக) வியவகாரத்தின் காரணமாதலின்.

8. தோடம்—FAULT.

13. தோடம்: இராகத் துவேஷ மோகங்கள்.

இராகம்-இச்சை; துவேஷம்-குரோதம்; மோகம்-பொய்ம்மையறிவு; விபர்யயமென்னுமவ்வு.

9. பிரேத்தியபாவம்—TRANSMIGRATION.

14. பிரேத்தியபாவம் மீண்டும் பிறத்தல்; அஃது ஆன்மா பூர்வவுடம்பைவிட்டுப் புதிய உடம்போடு கூடுதல்.

10. பலம்—ENJOYMENT.

115. பலம் போகம்; சுகதுக்க அநுபவம்.

11. துக்கம்—PAIN

116. துக்கம்-பீடை; அதுவுங் கூறினும்.

12. அபவர்க்கம்—FINAL LIBERATION

117. அபவர்க்கம் மோக்கம். அதுவும் இருபத்தொரு வகை துக்கமுழுதுங் கெடுதல். இருபத்தொருவகை: உடம்பு, ஆறிந்திரியங்கள், ஆறுவிடயம், ஆறுஞானம், சுகதுக்கமென்பனவே. இங்ஙனங் கொண்ட முக்கிய பேதத்தாற் சுகம் துக்கத்தோடுகூடலின் துக்கமென் றுபசரிக்கப்படும். கூட்டம்-நீங்காதிருத்தல். இவ்வுப சாரம், தேன் விடத்தோடுகூடின் தேனும் விடக் கூற்றில் (பகுதியில்) வைத்தல்போல. அவ்வபவர்க் கம் எங்ஙனமுண்டாமெனின், கூறுதும்:—நாலாலறி யப்பட்ட சகல பதார்த்தங்களின் யதார்த்தசொரூப முடையனாய், விடயக்குற்றங் கண்டலால் விரத்தி யாய் (வைராக்கிய முடையனாய்), வீட்டின்பவேட் கையு (விருப்பமு)டையனாய்த், தியானமுடையனாய்த் தியானபரிபாகவசத்தாற் றோன்றின ஆன்மாவு (ஆத்ம சாட்சாத்காரமு)டையனாய்க், கிலேச நீங்கினவனாய், நிட்காமகருமாநுட்டானத்தால் வருவதான தருமா தருமமீட்டா(அறம்பாவங்களைச்சம்பாதிக்கா)தவனாய்

முன்னடைந்த தருமாதருமக்கூட்டத்தை யோகப் பெருமையாலறிந்தொருங்கு (ஒருமிக்க) நுகர்வா (அனுபவிப்பவ)னுக்கு முன்னர்க் கருமநிவிர்த்தியினி கழ்கின்ற உடம்பு நீக்கத்தில் வருமுடம்பின்மையின், இருபத்தொரு துக்கசம்பந்த முண்டாகா; காரண (பிராந்திஞான) மின்மையின். இருபத்தொருதுக்கக் கேடு மோக்கம். அஃது அபவர்க்கம்.

இனிச் சம்சயம் கூறுதும்.

3. சம்சயம்—Doubt.

118. ஒரு தருமியின் மாறுபட்ட பல பொருள் ஞானம் சம்சயம். அது மூவகை.

(1) ஒன்று, விசேடங்காணாதிருக்கையிற் சமான தரும தரிசனத்தாற் றோன்றியது. எங்ஙனம்? குற்றியோ மகனோவென்று முன்னிற்கு மொருபொரு ளின்கண்ணே குற்றிமைதுணிவிக்கும் வளைவுபொந்து முதலியன, மகன்மை துணிவிக்குந் தலைகை முதலி யனவென்று விசேடங் காணாக் குற்றி மகற் கொத்த வுயர்ச்சிவடிவு காண்பானுமகற்கு இவ்வாறுக் குற்றியோ மகனோவென்று சம்சயமுண்டாம்.

(2) இரண்டாஞ் சம்சயம்,விசேடங் காணாதிருக்கை யில் விவாதத்தா(விப்பிரதிபத்தியா)ற் றோன்றுவது. எங்ஙனம்? இச்சொல் (சப்தம்) நித்தியமோ அநித்தி

யமோவென:ஒருவன்சொல்நித்தமென,மற்ருருவன் அநித்தமெனில்; அவரது விவாதத்தால், விசேடங் காணுத நடுவிலிருந்த மகற்கு இச்சொல் நித்தியமோ அல்லது அநித்தியமோவென்று சம்சயமுண்டாம்.

(3) அசாதாரண தருமத்தாற்ருேன்றிய சம்சய மெங்ஙனம்? நித்திய அநித்தியத்தினீங்கின நில (பிருதிவி)மாத்திரத்திருப்பதான அசாதாரண தருமமான மணமுடைமையால் விசேடங்காணுனுக்கு நிலத்தின் நித்தியாநித்தியத்துவ சம்சயமுண்டாம்: அங்ஙனமன்ருே, எல்லாநித்தியத்துவ நீங்கின மணமுடைமையோடு கூடுதலின் நிலம் அநித்தியமோ, அல்லது எல்லா அநித்தியத்துவ நீங்கின அதனே (மணமுடைமையோ)டு கூடுதலின் நித்தியமோவென்று சம்சயம்.

4. பிரயோசநம்—Purpose.

119. எதனுனேவப்பட்டு மகன் முயலாநின்ருன் அது பிரயோசநம். அது சுகமடைதல், துக்கக்கேடு.வாளா (சும்மா) விருப்பாற்கு அதன் (பிரயோசநத்தின்) பொருட்டன்ருே முயற்சியும்.

5. திட்டாந்தம்—Instance.

120. வாதிப்பிரதிவாதிகட் குடம்பாட்டு விடயமான அருத்தம் திட்டாந்தம். அஃது இருவகை. ஒன்று

சாதருமி (அந்வய) திட்டாந்தம். எங்ஙனம்? புகையுடைமை யேதுவின்கண் அட்டில். இரண்டாவது வைதருமி (வியதிரேக) திட்டாந்தம். எங்ஙனம்? அவ் வேதுவிற்கே மடு.

6. சித்தாந்தம்—Established Truth

121. பிரமாணிகத்வத்தா (பிரமாணத்தையுடைத்தாயிருக்குந்தன்மையா) லுடம்படு (சம்மதிக்கு) மருத்தஞ் சித்தாந்தம். அது சர்வதந்திரம், பிரதிதந்திரம், அதிகரணம், அபியுபகம (அங்கீகார)மென நால்வகை. அவற்றுள்,

(1) சர்வதந்திர சித்தாந்தமெங்ஙனம்? தருமிமாத்திரமுண்மை.

(2) இரண்டாவதெங்ஙனம்? நையாயிகர்க்கு மனம் இந்திரியம். அதுவும் சமாந (ஒத்த) தந்திரமான வைசேடிகத்திற் சித்தம்.

(3) மூன்றாவதெங்ஙனம்? நில முதலானவற்றின் கருத்தாசித்திக்கையி லவனுக்குச் சர்வஞ்ஞத்துவம் (சித்தித்தல்).

(4) நான்காவதெங்ஙனம்? சைமினியினுடைய நித்தியாநித்தியவிசார மெவ்வளவுபரியந்த மிருக்கிறதோ அவ்வளவுபரியந்தம் சத்தம் குணமென்பது.

7. அவயவம்—THE "Member" (OF A SYLLOGISM)

122. அநுமாநவாக்கியத்தினுடைய ஏகதேசங்கள் அவயவங்கள். அவை பிரதிஞ்ஞை முதலாயின. அங்ஙனம் நியாயசூத்திரமும் "பிரதிஞ்ஞை யேது வுதாகரண உபநய நிகமநங்கள் அவயவங்கள்". அவற்றுள்,

பிரதிஞ்ஞை—PROPOSITION.

(1) சாத்தியதருமவிசிட்ட தருமிப்பிரதிபாதக வசநம் பிரதிஞ்ஞை. எங்ஙனம்? இம்மலை தீயுடைத்தென்பது.

ஏது—REASON

(2) திருதீயாந்தம் பஞ்சமியந்தமான லிங்கப்பிரதிபாதகவசநம் ஏது. எங்ஙனம்? புகையுண்மையினென்பது.

உதாகரணம்—EXAMPLE.

(3) வியாத்தியோடு கூடின திட்டாந்தவசநம் உதாகரணம். எங்ஙனம்? யாது யாது புகையுடைத்து அதுவது தீயுடைத்து; எங்ஙனம்? அட்டிலென்பது.

உபநயம்—APPLICATION

(4) பக்கத்தில் இலிங்கத்தி (புகையி)னுபசங்காரம் உபநயம். எங்ஙனம்? இதுவும் (மலையும்) வன்னி வியாப்பியமான புகையுடையதென்பது. அல்லது அங்ஙனமே (அட்டில்போல) இதுவும் (இம்மலையும்) என்பது.

நிகமனம்—CONCLUSION.

(5) பக்கத்திற் சாத்தியத்தின் உபசங்காரம் நிகமனம். எங்ஙனம்? ஆகையாற் றீயுடையதென்பது. அல்லது ஆகையால் இங்ஙனமே (இம்மலை தீயுடையதே) என்பது.

இப்பிரதிஞ்ஞை முதலைந்தும் அநுமான வாக்கியத்தின் பஞ்சாவயவங்கள்; அவயவம்போல (இருக்கின்றன). (பிரதிஞ்ஞை முதலிய) அவயவங்கள் (அநுமானவாக்கியத்திற்குச்)சமவாயிகாரணமல்ல; சத்தம் ஆகாயத்திற் சமவேதித்திருத்தலின்.

8. தருக்கம்—Reasoning.

123. அநிட்டப்பிரசங்கம் தருக்கம். அது சித்தமான (பெறப்பட்டுள்ள) வியாத்தியையுடைய தருமங்களுள் (பக்கதருமம் சாத்தியதருமம் என்னு மிரண்டனுள்) வியாப்பியவங்கீகாரத்தாம் அநிஷ்டமான வியாபகத்தின் வரவு. எங்ஙனம்? கண்டுக் கடமுண்டா

யின் அப்போது நிலம்போலக் காணப்படுமென்பது. இத்தருக்கம் பிரமாணத்திற் கநுக்கிராககம். அங்ஙனமன்றே, இம்மலை தீயுடையதோ இல்லதோவென்னும் ஐயத்தின்பின், ஒருவன் தீயில்லதென்று கருதின் அப்போது அவனைக்குறித்துத் தீயில்லதாயின் அதனாற் புகையில்லது மாகவேண்டுமென்று புகையில்லாமையின் வரவு பண்ணப்படும். இவ்வநிட்டப்பிரசங்கமே தருக்கமென்று சொல்லப்படும். இது (தருக்கம்) அநுமான சோதகம் (அநுமானத்தைச் சோதிப்பது); புகையை யேதுவாகவுடைய வர்த்தமானத் (நிகழ்காலத்)துள்ள அநுமானத்திற்கு விஷயமான தீயையறியும்படிசெய்து தீயில்லாமையைத் தள்ளுதலால். ஆதலின் அநுமானத்திற் கநுக்கிராககம் தருக்கம் சம்சயத்திலடங்குமென்றொருவன் சொல்வான். அதுபொருந்தாது; (தருக்கம்) ஒரு சார்பை (கோடியை) விடயமாகவுடையதாகையால்.

9. நிண்ணயம்—Ascertainment.

124. அவதாரண (நிச்சய)முநம் நிண்ணயம்: அது பிரமாணபலம்.

10. வாதம்—Argumentation.

125. தத்துவம (உண்மையை)றிய வேண்டுவான்கதை வாதம். அது அட்ட (எட்டு) நிக்கிரகங்கட் கதிகர

ணம். அட்ட நிக்கிரகங்களாவன: நியூநம், அதிகம், அபசித்தாந்தம், ஏத்துவாபாச பஞ்சகம்.

11. சற்பம்—Sophistry.

126. உபயசாதநமு (சாதனமிரண்டு)டையதாய்வெல்ல வேண்டுமென்னு மிச்சையுடையான் கதை சற்பம். அஃதெல்லா நிக்கிரகத்திலுங் கிடைத்ததிற் கதிகரணம். பரபட்சந் தூஷி (நிந்தி)க்கப்படுகையிற் சுபட்ச சாதநப் பிரயோகமுடிவாயுள்ளது சற்பம்.

12. விதண்டை---Cavilling.

127. சுபட்சதாபநகீநமாய் (சுபட்சத்தை ஸ்தாபித்தலின்றி) ப்பரபட்ச தூஷணமாத்திர முடிவாயுள்ள கதை விதண்டை. இவ்வைதண்டிகனுக்கு ஸ்தாபிக்கும்படியான பட்சமில்லை.

சொல்வார் பலரையுடையதாய்ப் பூர்வோத்தரபட்சத்தைப் பிரதிபாதிக்கும் வாக்கியக்கோவை கதை.

13. ஏத்துவாபாசம்—Fallacy.

128. (அநுமானங் கூறுமிடத்துச்)சொல்லப்பட்ட பக்கதருமத்துவ முதலான ரூபங்களுள் ஒரு ரூபத்தாற் குறைந்தாலும் ஏதுவல்ல. அதுவுஞ் சில ரூபயோகத்தால் (ரூபத்துடன் கூடுவதால்) ஏதுவைப்போலத்

தோன்ற ஏதுப்போலிகளாம். அவை அசித்தம், விருத்தம், அநைகாந்திகம், பிரகரணசமம், காலாத் தியயாபதிட்டமென்னும் பேதத்தா லைவகை.

i. அசித்தம்—UNREAL.

129. அவற்றுள், உதயனனால் "வியாத்தமான ஏதுவி னுடைய பக்ஷதருமதையி (தருமத்தி)ன் ஞானஞ் சித்தி; அதனுடைய அபாவம் அசித்தி" என்று அசித்த விலக்கணஞ் சொல்லப்பட்டது. அதுவும் விருத்த முதலானவற்றினு முண்டென்று சாங்கரியந் (கலத் தல்) தோன்றுகின்றது; ஆயினும் எவ்வாறு சாங்கரிய மின்றாம் அவ்வாறு சொல்லப்படும். யாது எச்சாத நத்தின் முன்னே தோன்றுந் தோஷ ஞானத்தில் சமர்த்தமா (சாமர்த்திய முடையதா)ம் அதுவே தோடஞானத்தைப் பண்ணும்; தூடணமென்னுமளவு; வேறல்ல; முன்னேதோன்றின அதனாலே (அத்தூஷ ணத்தினாலே)யே தோஷஞான மறிவிக்கப்படுகையிற் கதை முடிவாயின், அதனை யுபசீவித்து (காரணமாக)க் கொண்டுள்ள அந்நிய (வேறு தோஷ)த்துக் குபயோக மின்மையின்.

யாது சாத்தியவிபரீத வியாத்தியாற் றூடஞானத் தைப்பண்ணும் அதுவே விருத்தவேதுப்போலி.

யாவை வியபிசாரிகளா லப்படியாகும் (தோஷ ஞானத்தைப்பண்ணும்) அவை அநைகாந்திக முதலி

யன. அவை வியாத்தி பக்கதருமத்துவ விசிட்ட (கூடிய) ஏதுச் சொரூபஞானமில்லாமையான் முன் சொல்லப்பட்ட அசித்தங்கள்; தோடஞானத்தைப் பண்ணுமென்னுமளவு.

அசித்தம்: ஆசிரயாசித்தம், சொரூபாசித்தம், வியாப்பியத்துவாசித்தம் என மூன்றுவகை.

(i.) ஆசிரயாசித்தம்

THE FALLACY OF NON-EXISTENT LOCALITY.

130. அவற்றுள், எவ்வேதுவிற்கு ஆசிரய(பக்க)மறியப் படாது அஃதாசிரயாசித்தம். எங்ஙனம்? ககநாரவிந்தம் (ஆகாயத்தாமரை) மணமுடையது; அரவிந்த (தாமரை)த்தன்மையால்; மடுவிற்றாமரைபோல. இதிற் ககனாரவிந்தம் ஆசிரயம்; அஃது மின்றே. கடம் அநித்தியம்; காரியத்துவத்தால்; படம்போல என்பதும் ஆசிரயாசித்தம்.

(ஆ.) அற்றாயின், ஆசிரய (பக்க)மான கடாதிகளுண்மையாற் காரியத்துவ ஏது ஆசிரயாசித்தமன்று; சித்தசாதநமாம்; சித்தமான கடத்தின் அநித்தியத்துவத்தைச் சாதிக்கையால்.

(ச.) இங்ஙனமன்று; அநுமானத்திற்குச் சொரூபத்தாலொன்றாசிரயமன்று; மற்றென்னெனின்;

ஐயத்தால் (ஐயத்திற்கு விஷயமான தர்மத்தோடு கூடிய தன்மையால்).

"அநுபலத்தத்திலும் (அநுபலத்திப்பொருளிலும்) நிச்சிதார்த்தத்திலும் (துணிந்தபொருளிலும்) நியாயம் (அநுமானம்) பிரவிர்த்திக்கிறது; மற்றெவ்விடத்தெனின், ஐயப்படும் பொருளில்" என்று பாஷியகாரரால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

கடத்திலே அநித்தியத்துவத்திற் கையமில்லை; அநித்தியத்துவ நிச்சயத்தினால். சொரூபத்தால் கடமிருப்பினும் அநித்தியத்துவ சந்தேகமின்மையால் இஃது (கடம்) ஆசிரய (பக்க)மன்று. ஆசிரயம் சித்திக்காமையால், (காரியத்துவத்தால் என்பது) ஹேதுவன்று.

(ii.) சொரூபாசித்தம்

THE FALLACY WHERE THE NATURE ALLEGED DOES NOT REALLY RESIDE IN THE SUBJECT.

131. எவ்வேது ஆசிரயத்தி (பக்கத்தில்) அறியப்படாது அது சொரூபாசித்தம். எங்ஙனமி? சாமாநியம் அநித்தியம்; காரியத்துவத்தா லென்பது. காரியத்துவஹேது ஆசிரய (பக்க)மான சாமாநியத்திலில்லை.

["சப்தம் அநித்தியம்; முயற்சியோடுகூடி யிருப்பதால். இதில் சப்தம் பக்கம்; அநித்தியத்துவம் சாத்தியம்; முயற்சியோடுகூடியிருப்பதால் ஏது. இவ்வேது எல்லாச் சப்தங்களினு மின்று. முதலாவது சப்தத்திற்கு முயற்சியோடுகூடியதன்மை புருஷ வியாபாரத்தி லிருக்கின்றது.

சப்தத்தாலுண்டான சப்தத்தில் முயற்சியோடு கூடியதன்மை யின்று. ஆதலின் இவ்வேது பாகாசித்தம்.

முயற்சியோடு கூடியதன்மை யென்பது யாது? கூறப்படுகின்றது:—

முதலில் ஆத்மமன சையோகம்; பிறகு ஞானம்; அப்பால் சொல்லவேண்டு மென்னும் இச்சை; பிறகு யத்தனப் (முயற்சி); பிறகுகோஷ்ட (கண்ட)த்திலிருக்கும் வாயுவிற்குப் பூர்வதேச(இட)விபாகம்; பிறகுகண்டாதிதேசசையோகம்; பிறகு முதலாவது சப்தம் உண்டாகின்றது; இதற்கு(முதலாவது சப்தத்திற்கு)த்தான் முயற்சியோடு கூடியதன்மை யிருக்கின்றது.

முதலாவது சப்தத்தாலுண்டான ஏனையசப்தங்கட்கெல்லாம் முயற்சியோடுகூடியதன்மை யின்மையின் இவ்வேது பாகாசித்தம்.

முதலாவது சபதத்தில் ஆத்ம மன சையோகத்தா லுண்டான ஞானநிக் கிரமத்தினால் முயற்சியோடு கூடிய தன்மை புருஷவியாபாரத்தி லிருக்கின்றது; இரண்டாவது முதலிய சப்தங்களிலின்று. ஆதலின் ஹேதுவானது பக்ஷத்தின் ஏகதேசத்திருப்பதால் பாகா சித்தம்" இவ்வளவு சில பிரதியிலதிகமாயிருக்கின்றது].

பாகாசித்தமும் சொரூபாசித்தமே. எங்ஙனம்?

பிருதிவி முதலிய நான்கின் பரமாணுக்களும் அநித்தியம்; கந்தமுடைமையால் என்பது. கந்த முடைமை பக்கமாகும் எல்லாவற்றினுமில்லை; பிரு திவிமாத்திரத்திருத்தலின். ஆதலின், ஒருகூற்றி (பகு தியி)லே சோரூபாசித்தம்.

அப்படியே (1) விசேடணாசித்தம், (2) விசேடியா சித்தம், (2) அசமர்த்த விசேடணாசித்தம், (4) அச மர்த்த விசேடியாசித்தம் முதலானவை சொரூபா சித்த பேதங்கள். அவற்றுள்,

(1.) விசேடணாசித்தம்.

132. விசேடணாசித்தம் எங்ஙனம்? சத்தம் நித்தியம்; திரவியத்துவமாய்ப் பரிசமில்லாமை யுடைமையின் என்பது. இங்கே திரவியத்துவ விசிஷ்டபரிசமில் லாமையுடைமை ஹேது; பரிசமில்லாமை மாத்திர மன்று. சத்தத்தில் திரவியத்துவமுமில்லை; குணமாத

லால். ஆதலால், விசேடணாசித்தம். திரவியத்துவ மென்னும் விசேடணமின்மையின் அதனோடு கூடிய பரிசமில்லாமையு மில்லை; விசேடணத்தினின்மை யால் விசிஷ்டமு மில்லாமையால். எங்ஙனம்? புருட னுளனாயும் தண்டமின்மையின் தண்டவிசிஷ்ட (தண் டத்தோடு கூடிய) புருடனிலனே். ஆதலால், பரிசமில் லாமை யுடைத்தாயினும் (திரவியத்துவமாய்ப் பரிச மில்லாமை யுடைமையின் என்னும்)விசிஷ்ட ஹேது அபாவத்தால் சொரூபாசித்தமாம்.

(2) விசேடியாசித்தம்.

133. விசேடியாசித்தம் எங்ஙனம்? சத்தம்நித்தியம்;பரி சமின்மையாய்த் திரவியத்துவத்தை யுடைமையால் என்பது. ஈண்டும் விசிஷ்டம் ஹேது. விசேடிய மின் மையால் விசிஷ்ட சொரூபமு மில்லை.

(3) அசமர்த்த விசேடணாசித்தம்.

134. அசமர்த்த விசேடணாசித்தம் எங்ஙனம்? சத்தம் நித்தியம்;குணத்துவமுடையதாய்க் காரணாபாவத்தை யுடைமையால் என்பது. இங்கே விசேடணத்திற்குச் சிறிதும் சாமர்த்தியம் இல்லை; விசேடியமான காரணா பாவத்திற்கே நித்தியத்துவத்தைச் சாதிக்க வலியுடை மையால். ஆதலால், அசமர்த்தம் விசேடணம்;சொரூ பாசித்த மென்பது விசேடணாபாவத்தால் விசிட்டமு மின்மையால்.

(ஆ.) அற்றுயின், விசேஷணமான குணத்துவம் சத்தத்திலிருக்கின்றதே; எப்படி விசேஷணமில்லை?

(ச.) அஃதொக்கும். குணத்துவம் உண்மையே; ஆயினும், அது விசேஷணமன்று.

யாது அந்நியத்தைத் தள்ளுதலென்னும் பயனுடையது அதுவே ஏதுவிற்கு விசேஷணமாம்; குணத்துவம் பயனுடையதன்று. ஆதலால், அசமர்த்த மென்று சொல்லப்பட்டதே.

(4.) அசமர்த்த விசேடியாசித்தம்.

135. அசமர்த்த விசேடியாசித்தம் எங்ஙனம்? இதிலே முன்பின்னான பிரயோகம்.

சத்தம் நித்தியம்; அகாரணத்துவ முடையதாய்க் குணத்துவமுடைமையால் என்பது. இங்கே விசேஷணமாத்திரமே நித்தியத்துவத்தைச் சாதித்தலின் வலியுடையது. விசேடியம் அசமர்த்தம்; சொரூபாசித்தமென்பது விசேடியா பாவத்தால் விசிட்டமின்மையால்,(அகாரணத்துவ முடையதாய்க் குணத்துவமுடைமையால் என்னும்) விசிஷ்ட மேதுவாய்க் கொண்டமையால். ஒழிந்தது முன்போல.

(iii.) வியாப்பியத்துவாசித்தம்—THE FALLACY WHERE THE ALLEGED INVARIABLENESS OF CONCOMITANCY IS NOT REAL

136. எங்கே ஏதுவின் வியாத்தி அறியப்படாது அதுவே வியாப்பியத்துவாசித்தம். அஃதிருவகை; ஒன்று சாத்தியத்துடனே உடனிகழ்ச்சியதில்லாதது; மற்றொன்று சோபாதிக (உபாதியோடு கூடிய) சாத்திய சம்பந்தமுடையது. அவற்றுள்,

முதலது எங்ஙனம்? (சப்தம் கணிகம்; சத்துத் தன்மையால்) யாது சத்து அது கணிகம்; எங்ஙனம்? ஜலதர (மேக) படலம். விவாதபத (விவாதத்திற்கு விஷய) மாகிய சப்தாதியும் சத்து. இங்கே சப்தாதி பக்கம், கணிகத்துவம் சாத்தியம், சத்துவம் ஹேது இவ்வேதுவிற்குக் கணிகத்துவத்தோடு வியாப்தியிற் பிரமாண மில்லை.

இரண்டாவது எங்ஙனம்? கருப்பத்தி லிருக்கின்ற மைத்திரி தநயன் கரியன்; மயித்திரிமகன்மையால்; காணப்பட்ட மயித்திரி தனயர் (புத்திரர்) கூட்டம் போல. இங்கே மயித்திரி மகன்மையால் கருமை சாதிக்கப்படும். மயித்திரிமகன்மை கருமையிற் பிரயோசகம் (ஏது) அன்று; மற்றென்னெனின்; சாகாதியாகார பரிணமமே (கீரைமுதலிய ஆகாரத்தின்

திரியே) பிரயோசகம். பிரயோசகம் உபாதியென்று கூறப்படும். ஆதலான், மைத்திரி மகன்மைக்குக் கருமைச் சம்பந்தத்தில் சாகாதி ஆகாரப் பரிணாமமே உபாதி. அஃதெங்ஙனம்? திக்குப்புகைச் சம்பந்தத்தில் ஈரவிறகின் சையோகம் உபாதி. ஈண்டு உபாதியின் சம்பந்தத்தால் வியாப்தியில்லை யென்பது.

மைத்திரி மகன்மையா லென்னும் ஹேது வியாப்பியத்துவாசித்தம்.

யாகத்துட்பட்ட கொலைமை அதன்ம சாதனம்; கொலைமையால்; யாகப்புறத்துக் கொலைமைபோல. ஈண்டுக் கொலைமை அதன்மசாதனத்தின்கட் பிரயோசகமன்று; மற்றென்னை? நிஷித்தத்துவமே (விலக்கே) உபாதியென்பது. முன்போல ஈண்டும் உபாதியுண்மையால் கொலைமையேது வியாப்பியத்துவாசித்தம்.

(ஆ) அற்றாயின், சாதன அவ்வியாபகமாய்ச் சாத்திய வியாபகமாயது யாது அஃதுபாதி யென்பது உபாதியி னிலக்கணம். அது நிஷித்தத்துவத்திலில்லை. அஃதெங்ஙனம் உபாதி?

(ச.) இங்ஙனமன்று; நிஷித்தத்துவத்தில் உபாதி இலக்கண முண்மையால்.

அங்ஙனமன்றோ, சாத்தியமான அதன்ம சாதனத்துவத்திற்கு வியாபகம் நிஷித்தத்துவம்; எங்கே

எங்கே அதன் மசாதனத்துவம் அங்கே அங்கே நிஷத் தத்துவத்தின் இருப்புண்மையால்.

எங்கேயெங்கே கொலைமை அங்கேயங்கே நிஷித் தத்துவ மவசியமன்று; யாகத்திற் கங்கமான கொலை யில் வியபிசாரத்தினுல்.

யாக அங்கமான கொலையில் கொலைமையுண்டு; நிஷித்தத்துவமில்லை.

இப்படியே மூன்று அசித்தங்களும் காட்டப்பட் டன.

ii. விருத்தம்—ARGUMENTS THAT PROVE THE REVERSE

137. சாத்தியத்தின் விபரீத (அபாவ)த் தோடு வியாப்த மான ஏது விருத்தம். எங்ஙனம்? சத்தம் நித்தியம்; காரியத்துவத்தா லென்பது.

இங்கே நித்தியத்துவம் சாத்தியம்; காரியத்துவம் ஏது. அதன (நித்தியத்தின)து மாறுபாடான அநித் தியத்தே காரியத்துவம் வியாப்தம்.

யாதுகாரியம் அஃதனித்தியமே. ஆதலால், சாத்திய விபரீ தத்தை வியாபித்தலால் காரியத்துவ வேறது விருத்தமாகும்.

iii. அநைகாந்திகம்—ARGUMENTS THAT PROVE TOO MUCH

138. சாத்யசம்சய ஏது அநைகாந்திகம். அது சவ்விய பிசார (வியபிசாரத்தோடு கூடிய) ஏது வென்றுங்

கூறப்படும். அது சாதாரணம், அசாதாரணமென இருவகைத்து. அவற்றுள்,

(1)முதலாவது பக்ஷ, சபக்ஷ, விபக்ஷவிருத்தி(இருத்தல்) எங்ஙனம்? சத்தம் நித்தியம்; பிரமேயத்துவத்தால் (அளவையால் அளக்கப்படுந் தன்மையால்)என்பது.

பிரமேயத்துவ ஏது பக்ஷமான சத்தத்தினும், சபக்ஷமான நித்தியத்தி ஆகாசாதி நித்தியபதார்த்தங்களினும், விபக்ஷமான அநித்தியத்தி (கடாதி அநித்திய பதார்த்தங்களி)னும் இருக்கின்றது;எல்லாம் பிரமேயமாதலால்.

(2.) இரண்டாவது சபக்ஷ விபக்ஷங்களினில்லாமல் பக்ஷமாத்திரத்திருப்பது எங்ஙனம்?

நிலம் நித்தியம்; கந்தமுடைமையால். இங்கே கந்தமுடைமை ஏது சபக்ஷமான நித்திய வியோமாதியி (ஆகாச முதலியவற்றி) னின்றும், விபக்ஷமான அநித்திய சலாதியி (நீர் முதலியவற்றி)னின்றும் நீங்கினது; கந்த முடைமைக்குப் பிருதிவிமாத்திரத் திருப்புண்மையால்.

வியபிசாரங்கூறப்படுகின்றது:—(இவ்வேதுவிற்குச் சபக்ஷ விபக்ஷமென்னும்) நியமம் சம்பவியாமையின் சபக்ஷ விபக்ஷமுடைய ஏதுவிற்குச் சபக்ஷத்திலிருந்து

விபக்கத்தில் நீக்கமாய்நிற்றலேஸியமமாம்; கமகாங்கத் தன்மையினால் (அநுமிதிக் குபயோகமா யிருக்குந்தன் மையால்). சாத்தியவிபரீத வியாத்தியுடன் கூடிய அந்நியமாபாவமே (நியமமின்மையே)வியபிசாரம்.

அஃது (வியபிசாரம்) இருவகையாற் கூடும்; சபக்க விபக்கத்தி லிருத்தலானும் அவற்றி னில்லாமையா னும்.

iv. பிரகரணசமம்.—ARGUMENTS THAT TELL EQUALLY ON BOTH SIDES.

139. எதற்குப் பிரதிபட்சமான வேறொரும் ஏது வுண்டு அதுவே பிரகரணசமம்; சற்பிரதிபட்ச மென்றுஞ் சொல்லப்படும். எங்ஙனம்; "சத்தம் அநித்தியம்; நித்தியதருமந் தோன்றாமையால்" "சத்தம் நித்தியம்; அநித்தியதருமந் தோன்றாமையால்" என்பது.

இங்கே சாத்திய விபரீதார்த்தத்தைச் சாதியா நின்ற சமானபலமாகிய வேறு அநுமானம் பிரதிபட்ச மென்று சொல்லப்படும். யாது துல்லிய (சம) பல மன்று; அது பிரதிபட்சமன்று.

அங்ஙனமன்றே,(சாத்திய) விபரீதத்திற்குச் சாதக (அநுகூல)மான அநுமானம் உபஜீவியம் (ஜனகம்-உண்டுபண்ணுவது), உபஜீவகம் (ஜன்னியம்-உண்டா வது), அநுபயம் (ஜனக ஜன்னியமாகாதது) என மூவகையாம். அவற்றுள்,

முதலது உபஜீவியம்) பாதகம் (கெடுப்பது); வலி மையையுடையதால். எங்ஙனம்? பரமாணுக்கள் அநித் தியம்; மூர்த்தமா (வரம்புபட்டபரிமாண முடையதா) கையால்; கடம்போல.

இதில் (இவ்வநுமானத்தில்) தருமியை (பட்சமா கிய பரமாணுக்களை)க் கிரகிக்கும் பிரமாணம் முந்தி யதாயும் வலிமையுடையதாயு மிருக்கின்றது. அது வும் (பரமாணுவைக் கிரகிக்கும் பிரமாணமும்) பட்சத் திற்(தருமிக்)குச் சாதகமாயிருப்பதால் உபஜீவியம்.

பிரமாணத்தாற் கிரகிக்கப்படாத தருமியான பர மாணுக்களின் அநித்தியத்துவ அநுமானங் கூடாது; ஆசிரயாசித்தியால். (பரமாணுக்கள் அநித்தியம் என்னும்) இவ்வநுமானத்தால் பரமாணு கிரகிப்பிற் குப் பிராமாண்யமு மறியப்பட்டது; அன்றி (பர மாணுக்கள் அநித்தியமென்னு மிவ்வநுமானத்திற்) குத் தோற்றமே (உற்பத்தியே) இல்லாமையால். ஆதலால் உபஜீவியம் பாதகமே (நாசஞ்செய்வதே.)

உபஜீவகம் துற்பலமாதலால் பாத்தியம் (நாசமடை யத்தக்கது).

எங்ஙனம்? இந்த அநித்தியத்துவ அநுமானமே. மூன்றுவது சற்பிரதிபக்ஷம்; துல்லிய (சம) பலத் தால்.

V. காலாத்தியயாபதிட்டம்—ARGUMENTS THAT ARE MISTIMED.

140. எதற் (எவ்வேதுவிற்)குப் பிரத்தியக்ஷாதிப் பிரமாணத்தால் பக்கத்திற் சாத்தியாபாவம் பரிச்சின்னம் (அறியப்பட்டது) அது காலாத்தியயாபதிட்டம் பாதிதவிடயமென்றுஞ் சொல்லப்படும்.

எங்ஙனம்? தீ வெம்மையில்லது; காரியத்துவத்தால்; சலம் (நீர்) போல. இங்கே காரியத்துவம் ஏது; அதற்குச் சாத்தியம் வெம்மையில்லது; அதனுடைய அபாவம் (சூடு) காட்சியானே பரிச்சின்னம்; துவக்கிந்திரியத்தால் தீயினது வெம்மை (சூடு) கிரகிக்கப்படுகின்றமையின்.

இன்னும் காலாத்தியயாபதிட்டம் எங்ஙனம்?

கடத்திற்குக் கணிகத்துவம் (க்ஷணப்போதிருக்குந்தன்மை) சாதிக்கின்றபோது முன்சொன்ன(வியாப்பியத்துவாசித்தத்திற் கூறிய) சத்துவம் ஏது. எங்கே கணிகத்துவம் சாத்தியம் அதனுடைய அபாவமாகிய அக்கணிகத்துவம் (ஸ்திரத்தன்மை) தருக்காதி சொரூபமான பிரத்தியபிஞ்ஞாப் பிரத்தியட்சத்தினாலே பரிச்சின்னம். யாது என்னுல் முன்னம் அறியப்பட்டது அதுவே இக்கடமென்று பூர்வ அநுபவத்தாற் சனித்த (உண்டான) வாசனையோடு கூடிய இந்திரியத்தாற்பிறந்து பூர்வாபர(முன்பின்)காலத்தை

யடைந்த பிரத்தியபிஞ்ஞாஞானத்தால் கடத்திற்கு நிலைமை (ஸ்திரத்தன்மை) துணியப்படும்.

இந்த அசித்த முதலான ஐந்தும் ஏதுப்போலிகள்; (அததற்கேற்றவாறு) பக்கதருமத்துவ முதலான ரூப ஹீனத்துவத்தால் (ரூபத்தாற் குறைந்தமையால்) ஏது வல்லன ஏதுவாகாதன); (ஆதலின்), தஞ்சாத்தியத்தைச் சாதியா (சாதிக்கமாட்டா).

இலக்கணமாகும் கேவலவியதிரேகியினுடைய அதிவியாப்தி அவ்வியாப்திஅசம்பவங்களும்இவற்றுளடங்கும் (இவ்வேதுப்போலிகளி லந்தர்க்கதமாம்). இவ்வைந்தினு மதிகமல்ல.

அங்ஙனமன்றோ, அதிவியாப்தியுடையது வியாப்பியத்துவாசித்தம்; விபக்கத்தின் நீக்கமில்லாமையால்; (அது) சோபாதிகத்துவத்தாலும் (அதிவியாப்தியுடையது; விபக்கத்தினீக்கமில்லாமையால்). எங்ஙனம்? கோவிலக்கணமென்னும் பசுத்துவத்திற்கு (அதிவியாப்தியுண்டு; கோ (ஆ)விற்கு அலிதாடி முதலிய உண்மை (இருத்தல்) பிரயோசக (லக்ஷண)மே யன்றிப் பசுத்துவம் பிரயோசகமன்று.

அவ்வியாப்திக்குப் பாகாசித்தம். எங்ஙனம்? கோவிலக்கணமென்னும் சித்திரவன்னம் கோவிற்குப் பிரயோஜகமன்று.

(இங்ஙனமே) அசம்பவமும் சோரூபாசித்தம். எங்ஙனம்? கோவிலக்கணமான ஒற்றைக்குளம் புடைமை.

14. சலம்—Quibbles.

141. தாற்பரியம் வேறுபடச் சொல்லுஞ் சொல்லுக்குப் பொருள் வேறுகற்பித்துத் தூட்ணஞ் சொல்லுதல் சலம். எங்ஙனம்? நூதன தாற்பரியத்தாற் சொல்லப்பட்ட நவ (புதிய) கம்பளமுடையான் இம்மைந்தன் என்னும் வாக்கியத்திற்கு வேறுபொருள் ஆசங்கித்து (ஆட்சேபித்து) ஒருவன் இவனுக்கு நவ (ஒன்பது) கம்பள மில்லை; வறுமையால் இவனுக்குஇரண்டாயினுமில்லை; எங்ஙனம் ஒன்பதென்று தூடியாநின்றான். இவ்வாதி சலவாதியென் றறியப்படுகிறான்.

15. சாதி—False Analogy.

142. அசத்தான (போலி) உத்தரஞ் சாதி. அது உத்கருஷசமை, அபகருஷசமை முதலான பேதத்தாற் பலவகை. பெருகுமென்னும் பயத்தா லெல்லாஞ் சொல்லப்பட்டனவல்ல. அவற்றுள்,

அவ்வியாத்தமான திருஷ்டாந்த தருமத்தால் சாத்திய பக்க அவ்வியாபகமான தருமத்தை வருவித்தல் உத்கருஷசமை யென்னுஞ் சாதி. எங்ஙனம்? சத்தம் அநித்தியம்; காரியத்துவத்தால்; கடம்போல என்று

சொல்லுதற்கண் இங்ஙனம் ஒருவன் சொல்லாநின்றான்; காரியத்துவ ஏதுவால் கடம்போலச் சத்தமும் அநித்தியமாயின் அந்த ஏதுவாலே அது(அந்தக்கடம்) போலவே சத்தம் சாவயவமா (அவயவமுடையதா)க வேண்டுமெனா.

அவ்வியாத்தமான திருஷ்டாந்த தருமத்தால் அவ்வியாபகமான தருமத்தின் அபாவத்தை வருவித்தல் அபகருஷசமை யென்னும் சாதி. எங்ஙனம்? முன் சொன்ன அநுமானத்தில் ஒருவன் இங்ஙனஞ் சொல்லாநின்றான்; காரியத்துவ ஏதுவால் கடம்போலச்சத்தம் அநித்தியமாயின் அந்த ஏதுவால் கடம்போலச் சத்தமும் செவியாற் கவரப்படாததாக வேண்டும்; கடஞ் செவியிற்கவர்வதன்றே யெனா.

16. நிக்கிரகத்தாநம்—Unfitness for arguing.

143. தோல்வி யேது நிக்கிரகத்தாநம். அது நூநம், அதிகம், அபசித்தாந்தம், அர்த்தாந்தரம், அப்பிரதிபை, மதாநுஞ்ஞை, விரோதம் முதலான பேதத்தாற் பலவிதமாயினும் (அவையெல்லாம்) பெருகுமென்று சொல்லப்பட்டனவல்ல.

144. சொல்லவேண்டிய பொருளிற் சிறிது குறைதல் நூநம் (நியூநம்).

145. சொல்லவேண்டிய பொருளின் அதிகம் அதிகம்

146. சித்தாந்தத்தின் கேடு அபசித்தாந்தம்.

147. பிரகிருதத்தில் அனேக சம்பந்தமான பொருளுடைய சொல் அர்த்தாந்தரம்.

148. உத்தரத்தினது தோன்றாமை அப்பிரதிபை.

149. தனக்குப் பிரதிகூலமாய்ப் பரனுக்குச் சம்மதமான அர்த்தத்தைத் தானே அங்கீகரித்தல் மதாநுஞ்ஞை

150. இஷ்டார்த்தபங்கம் (பிரதிஞ்ஞா) விரோதம்.

ஈண்டு மிகவும் வேண்டப்படுவதாகிய பதார்த்தங்களை ரூபபேதத்தினாலே அடிக்கடி கூறுவதும் வேண்டாமையாகிய ரூபபேதங்களுக்கு இலக்கணம் கூறாமையும் குற்றமன்று. இவ்வளவினாலே பாலர்களுக்கு வியுற்பத்தி சித்தித்துவிடுகின்றது.

தர்க்கபரிபாஷை முற்றிற்று.

ஸ்ரீ சிவஞானபாலய தேசிகர் திருவடிவாழ்க.

" முத்தமிழ்ப்பண்ணை "
வைரி செட்டிப்பாளையம்-621012.
திருச்சி மாவட்டம்.